

208.

109. VIII. 26

TERENTII CHRISTIANI

JOSEPHUS,

Sive,

COMOEDIA JOSEPHI, STYLO TERENTIANO A

CORNELIO SCHONÆO Goudano,
quondam Gymnasiarchâ Harlemensi,
Conscripta,

*In usum STUDIOSE JUVENTUTIS,
ludos scenicos adamantis,*

Seorsim edita.

A B O Æ,

Excusa à JOHANNE Winter/

ANNO 1670.

ROBERTO 1818

TERENTII CHRISTIANI,
JOSEPHUS.

Actorum Nomina

JACOBUS, Senex.

JOSEPHUS,

ISACHAR,

DANUS.

RUBEN,

JUDAS,

SIMEON,

BENIAMIN.

Filii Jacobi.

AZER,

ZABULON,

LEVI,

GADUS,

NEPHTHALIM,

Mutæ personę, filii quo-
que Jacobi.

MERCATORES, duo.

POTIPHAR,

SEPHIRA, Potipharis uxor.

SYRUS, Servus:

BLEPHARO, Præfectus carceris.

LYCONIDES, Pocillator.

DROMO, Servus.

LEONIDES, Dispensator.

PRO-

PROLOGUS.

Trimetri Jambici.

Alutem vobis spectatores optimi
Totus puerorum exoptat grex, qui
scenicam

Hanc spectatum venistis adiunculam.
Magnoq; gestit gaudio frequentes huc

Atque alacres quod confluxistis. Et ob id fore
Confidit, aures attentas, Et benevolas
Accommodetis ut sibi cum silentio.

Nunc quam sumus acturi cognoscite fabulam,
Ex sacris non profanis, sumtam literis.

Josepho ei est nomen, verum nova, ac recens,
A Schoneo, nostro conscripta didascalo.

Qui cum primum ad ludos edendos comicos
Animum appulisset, hoc sibi negotij

Potissimum dari credidit, ut commodis
Vestris inserviret labore suo. Itaque

Aequum est, vos ejus studijs, ac conatibus
Patrocinari, Et adjuvare industriam.

Ut vester candor, atque humanitas ei
Apud malevolos auxilio fiet. Id ubi

Se consequutum viderit, nihil invidos,
Nihil ille morabitur malos. Qui dum bonis

Nocere student, suam ipsi inscientiam produnt,
Et deridendos se propinant omnibus.

Sed jam remorari vos diutius nolo.

*Agite auscultate, animumque advertite sedulo,
Dum paucis periocham recito comœdia.*

PERIOCHA.

Plus à malevolis, atque iniquis fratribus
Josephus venditus, duram servit miser
Gravemq; servitutem. post prudentiâ
Fideq; ejus perspectâ, ad maximos citò
Honores emerfit. Sed cum turpissimo
Sue domine amori recusat obsequi,
Stupri accusatus conjicitur in carcerem.
Dein Pharaoni interpretatus somnium,
Totius Ægypti fit præfectus. Fames
Passim dum grassaretur ingens postea,
Fratresq; ad ipsum venissent, penuriâ
Coacti, primùm ut exploratores eos
Incusat: mox quis sit revelat, & patrem
Cum omni familia, ac stirpe ad se accersi jubet.

ACTUS I. SCENA I.]

JACOBUS, JOSEPHUS.

Jambici senarij, & septenarij.

ÆTerne cœli & terræ conditor Deus, quibus
Te laudibus celebrabo, quibus efferam præ-
Cujus benignitatem, ac clementiam (coniis?
Nunquam in me sensi claudier.

Tu non solùm quæ ad quotidianos vitæ pertinet
Ufus, verùm etiâ quæ ad copiam, & abundantiam,
Imo ad saturitarem quæ faciunt, liberaliter
Mihi, benignèque hætenus suppeditasti omnia.

Infi-

Insidias & fraudes, quas homines improbi
Nefariiq; adversum me, atq; meos sæpissimè
Moliti sunt, procul à nobis avertisti Deus.

Amara in dulcia, tristia in læta, aspera
In jucunda, bonitate tua commutasti mihi.
Uxorem præterea ut haberem fœcundissimam,
Et dulcem liberorum effecisti gregem.

At quid ego prædicem, aut laudem te, mi Deus?
Nihil tam magnificè unquam dicam, quin be-
nignitas (mines

Longè id superet tua. Sed ut nihil est inter ho-
Beatum, aut perfectū omni ex parte: in prosperis
His rebus, & ex animi mei sententia

Cedētibus, unum hoc me angit, torquet, affligit,
Et cruciat maximè: quod inter filios

Malè admodum jam pridem conveniat meos.

Est unus, mihi quidem longè charissimus,

Quem cæteri mei non æquè diligunt

Amanq; liberi: quæ res mihi ægritudinem,

Atque dolorem adfert maximum. ob id adeo,
quòd cur

Istud faciant, causam ipsis nullam esse video.

Nam comis ille, modestus, facilis, & verecundus

Est: nulli solitus se præferre, adversus nemini.

Quibus quidem obsequiis, cùm alii ignotorum
eriam (facile

Hominum amorem, atque benevolentiam, sibi

Conciliant, hic nihil tamen nisi invidiam &

Odiūm apud fratres lucrifacit suos. Cui malo

Quod remedium inveniam, planè ignoro miser.

Pœnitere eos posset. JAC. Bene, & sapienter hercule (videras?

Fecisti. Sed quænam ista erant, quæ in somnis Age, ne retice: nam ea & mihi cōmemorari volo.

Jos: *Una cum fratribus mihi videbar in agro*

Segetis manipulos colligare messis tempore,

Cum manipulus interim meus sese erigens,

Omnes exuperaret, despectaretq; ceteros.

JAC. Ehē, quid istud? Jos. *Ob, tace pater obsecro,*
Ac reliqua sine dum sodes ut narrem tibi.

JAC. Perge, hic sum. Jos. *Mox quos fratres colligaverant,*

Submissis verticibus omnes adorabant meum.

Dein' aliud, multoq; majus admirandum mihi

Visum est in somnium. JAC. Etiamne amplius?

Jos. *Verò amplius.*

Sol & luna & stelle undecim, potentiam

Vise sunt adorare, atq; venerari meam.

JAC. Ehem, quid istuc est prodigii, aut quidnam hæc obsecro

Nobis præfagiunt insomnia? An & ego, *idcirco?*

Et mater tua, fratresque omnes te supplices,

Uti cœleste aliquod numen, adorabimus?

Ah, quæ hæc est arrogancia? profectò nihil

Omnino mirum, hoc si fratres agrè tulerint.

Jos. *Pater,*

Non herculè eo id dictum volebam, quòd mihi

Tale unquam eventurum quicquã arbitrarer: at

Somnium ego narrabam meum. JAC. Credo, sed si

me amas,

Cave tale quicquam fratres post hac unquam ex
te audiant.

Nam crabrones non irritandos esse censeo:

Qui satis ultrò lædunt, etiamsi nullus provocet:

Verùm mittamus hæc, Scin' quid te nunc fa-
cere velim?

Jos. *Quidnam pater? impera, ac factum puta.*

JAC. Nosti.

Opinor, ubi fratres hodie ovium curent greges.

Jos. *Probè.* JAC. Eò igitur te confer, atque vise,
quo pacto

Ibi sese habeant res: mihi que id illico

Renuncia. Jos. *Neg₃ istic, neg₃ alibi tibi*

Usquam in me erit mor. Eo, reversurus brevi.

ACTUS I. SCENA II.

JACOBUS.

Ejusdem rationis.

ENimverò herclè aut animus me fallit meus,

Aut non omnino de nihilo est, quod filio

Tale sit oblatum insomnium. at metuo miser,

Quandoquidem hoc non reticuit, ne isthęc visio

Et illi, & mihi, aliquod magnum pariat malum.

Nam inter fratres si quando intercidit odium,

Id acerbissimum esse solet: ô me miserrimum

Senem: quemquamne hominem instituere pos-

se, vel

(mihi.

Parare in animo, quod sit charius, quam ipse est

At ego quidè erga illum ita me affectum sentio.

Nam si quid illi est ægrè, continuò mihi dolor

Is multo maximus est. Illum unū ego præ ceteris

Ame

Amo, illum curo, de illo cogito: ille me dies
 Noctesq; sollicitum habet. Quare cum vite mee
 Superesse sospitem, ac superstitem nimis velim.
 Quod ut fiat, te oro, atque obtestor, mi Deus.
 Verum satis me nunc cessasse hic arbitror;
 Quid intus agatur, ut visam, jam me tempus
 monet.

ACTUS I. SCENA III.

ISACHAR, DANUS, JOSEPHUS, RUBEN, JUDAS,
 cum reliquis fratribus, MERCATORES duo.

Senarij, septenarij, & pauci octonarij jambici.

Est ut dixistis fratres, idem & ego dixi sepius
 Atq; adeo nunc dico denuo, non esse ferendam
 injuriam

Ignominiamq; quâ ille nos irridet improbus.

DAN. Vah, mortuum me malim, quàm non il-
 Commeruit ulciscar impurissimum. (lum uti
 Mitto quæ aliàs sumus perpeffi gravia & atrocias
 Satis, & viris minimè ferenda fortibus.

Nunc verò contumacibus suis, si superis placet,
 Et arrogantibus, atque protervis somniis
 Illusum nobis advenit. Quæ ego quidem
 Illum, qua superbia atque malitia est,
 Finxisse, non in somnis vidisse arbitror:

Ut ea narrâdo nos discruciet scelus. (*carier.*)

ISA. Idem & mihi jamdudû in mentem venit suspi-
 Sed impune faxo ne isthuc unquam auferat.

Neq; de eo jam nobis sit ulla consultatio,

Quin protinus interficiamus nequissimum.

Nam in tempore nisi huic occurramus malo,

*Nisi dedecus hoc à nobis averterimus, hui,
Quantam fenestram illi ad majorem audaciam
Patefecerimus; nobis autem porro, ut non sit suave
Vivere: nam peiores omnes sumus licentiâ.*

DAN. O facinus audacissimum;

Ah, vix etiamnum compos sum animi, ita ardeo
Iracundia: ideoq; nihil est quod malim, quã eam
Nunc mihi dari obviã, ut in illum hanc iram
evomam,

Dum ægritudo hæc est recens: fatis mihi
Id habeam supplicii, dum eum ulciscar modò.
Sed eccum somniatorem huc ad nos venire con-
spicor.

Opportunè admodum, neq; ille huc magno suo
Accedit infortunio. ISA. *Est is ipseus. Optimè
Meherculè factum, gaudeo.* DAN. Veterator,
ut etiam

Nunc in vultu illius relucet impudentia;
Sed sermonem ejus aucupemur, ut quid adferat,
Quidve loquatur, sciamus fratres. JOS. *De via
Sum defatigatus, præterea animo malè est:
Neq; quã id mihi nunc eveniat, causam scio.*

DAN. Atqui ego scio nequam: exitium jam adest
tibi:

Nã nemo herculè hodie me exorabit, quin te uti
Dignus es, exerceam mastigia. Agedũ, protinus
Eum comprehendamus. Eho accurrite ocyus,
Priusquam clam hinc itidem ut heri, elabatur
perfidus.

JOS. *Vae mihi misero.* ISA. *Hem cave ex isthoc
quoquam excedas loco.* JOS. Occidi, Ac-

Accurrite populares, & ferte auxilium mihi.

DAN. Etiam vociferare, & subsidium imploras
Furcifer?

Nunquam pol vivus ex nostris manibus hodie
Evades. ISA. *Jam experiere, periculi quid sit dolo*
Confictis fratres ludificare in somniis.

Jos. *Misereat vos mei fratres.* ISA. *Quid nos*
fratres vocas

Pessime, tun' tuos nos esse fratres deputas?

Pereat, intereat maleficus. Ru. *Eja haud sic decet.*
Nam si quid puerili errore est commissum, aut
dictum per jocum,

Non æquum est hoc vos illi succensere seridò.

ISA. *Nil agis, verba sunt mortuo, nam occidere*
Eum stat sententia: ne sit, qui nos illudat amplius

RUB. *O indignum scelus! fratrem occidemus*
fratres? obsecro, (page sis.

Quod tandem ob facinus? DAN. *Deprecator, a-*
RUB. *In hunc puteum mittamus eum potius,*
quàm sanguine

Fraterno nostras inquinemus, atq; polluamus
Manus: quod sine gravissimo scelere fieri nequit.

DAN. *Quid isthuc? video non licere, ut cœpera-*
mus hoc (simus.

Pertendere, agedum, in puteum conjiciatur pes-
Nisi quid dissentitis fratres. ISA. *Placet.* DAN.
Vestem

Ei prius exuamus exteriorem, eamq; sanguine
Hœdi, vel alterius pecoris cujuspiam
Imbutam, deferamus ad patrem; atq; à fera

Dila-

Dilaniatum dicamus. ISA. *Dixti pulchrè, ac calidè:*

Nunquam vidi melius consilium dari. JOS. *Ab, Siccine agitis fratres?* DA. Os comprime impudens.

RUB. Abeo, precando quando proficio parùm.

ISA. *Faceto isthic. Age, sic dabo, nunc qui volet*

Nos laçessito: faxo tali multatum eum

Atq; hic est infortunio. sed considamus hic

Paulisper, ut cibum capiamus, a classa

Resciamus corpora. DA. Bene mones, sed quoniam procul

Huc ad nos adventare video? nisi mihi parùm

Prospiciunt oculi, Ismaelitæ sunt, ISA, *Sunt, hercule*

Sunt mercatores, ut videntur. JUD. Nescio

Quid hic mihi in mentem venit. ISA, *Quid frater:* JUD. ut

Eum his vendamus, atque pecuniam inter nos

Ex æquo partiamur. quid enim nobis proderit,

Si per nos intereat frater: DA. Bene consulis,

Ac sapienter. Agite, extrahamus illum denuo.

Tu illos compellato Juda. JUD. Ubi propius accesserint. (vobis placet

Salvete viri. Huc adeste sodes: quo pacto hoc

Mancipium? MER. Non malum hercule, estne venale? ISA. *Est.*

MER. Quanti? ISA. *Quadraginta argenteis.* ME.

Hui, nimium, iniquum

Petitis, ut quod æquum est feratis. Agite, dabo

Triginta. DA. Habeas, ratum esto. MER. En accipe. Jos. *Prò Deum*

Immortalem! alieni me vestris ab oculis (Tace, *Procul hinc in ignotum abducent locum?* MER.

Ac sequere nos. ISA. *Næ nobis hic feliciter*

Dies illuxit. JUD. In vallem istam, quæ prope est, Secedamus, ibique prædam dividamus. DA. Perplacet.

ACTUS I. SCENA IV.

RUBEN,

Ejusdem generis.

AH, hocine est humanum factum, aut inceptum? hocine

Officium fratrum? quos neq̄ animus fraternus neque (puero eam ob

Fides, neque misericordia commovet. viros cum Rem suscepisse inimicitias tã atroces non pudet!

Sed rectà me nunc ad puteum confero,

Ut ex illo eximam, & hoc tanto periculo

Puerum innocentem liberem, ob id enim hoc eis Consilium dabam. Joseph, heus heus Joseph.

quid

Obticuisti? ego frater tuus sum Ruben. esto bono Animo. non ut noceam, verùm auxilium ut tibi feram,

Huc veni, etiamnum taces? itanè parvam mihi

Apud te esse fidem? ne vereare inquã, nihil tibi

A me fiet mali. Sed quid hoc? nemo hic

Est. pro Deum immortalẽ! facinus fœdum. ò adolescentulum

Infe-

Infelicé ! ô scelestum, qui hinc eum eripuit mihi.
 Quæ est, si non hæc insignis appellâda injuria est?
 Hei misero mihi ! hei patri miserrimo !

Ejus me nunc miseret, ejus vitæ timeo, ejus vicé
 Doleo infelix. nam ubi ipsū periisse intellexerit,
 Periturum eum unâ mœrore, animiq; egritudine
 Satis certò scio. & propterea quid agam planè
 nescio.

Dicam illi, an non? dicam me herculè, etsi ei
 Tristissimus sit hic futurus nuncius.

ACTUS I. SCENA V.

JACOBUS, RUBEN, DANUS. 77

Ejusdem rationis.

REvisto quam mox huc sese recipiat filius
 Meus Josephus, què ad fratres ablegavi suos,
 Nimum hercule moratur diu: nec temere est,
 nam nihil

Illo expeditius esse solet, nihil in negotiis
 Paternis obeundis æq; promptum atq; sedulum,
 Atq; ideo quia non rediit ah, quæ cogito? quibus
 Nunc sollicitor rebus? ne aut ille læserit
 Se, aut ceciderit, aut defessus de via, alicubi
 Cõfederit miser. Quapropter ipse quid sit, quod
 Illum isthic remoretur visam. Sed quidnam est
 quod video timidum,

Atque huc properantem Ruben? O me infelicis-
 simum !

(lum.

Nescio quod magnum hoc nuncio expecto ma-
 RUB. *Me miserum! ut etiam nunc animus inhor-*
rescit mihi,

Cum

*Cùm tanta tamq̄, immanis in mentem venit
Crudelitas. Sed quid ego nunc dicam patri?*

*Ah, horreo, repudio consilium quod primùm in-
tenderam. (at, occidi:*

*Ex alio id ut cognoscat malim, quàm ex me. at
Ecce illum occurrentem mihi: insolens quidem
Istud facit. Credo rem rescivisse, & ob id dolore
nunc*

*Perturbatum, profiliisse ex edibus, JAC. Oratio
Hæc me infelicem planè exanimavit metu.*

*RUB. Id tantùm dicam periisse illum, cetera quæ
scio:*

*Nescio. JA. Me miserū! quàm vereor, ne sit meus
Josephus iste, quem periisse dicit. Sed cesso al-
loqui?*

*Ehem fili. RUB. Quasi ante non præviderim
Respiciam ad eum, Hæm, quid istud est pater,
quod te foras*

*Egressū conspikor? JA. Mitte isthuc percontarier,
Quin cedo potius, quis homo fit quem periisse
dicebas modo. (di hem,*

*RUB. Interij infelix, lingua hæret metu! JA. Occi-
Quid expalluisti, aut quid trepidas fili: latin'
Salvæ res, ah, taces? hei misero: nescio quod ma-
gnum malum*

*Me celas fili. RUB. Quid ego tibi dicam pater?
Frater noster Josephus perijt nobis. JA. O miserum
Me atque infelicem senem! meus periit
Filius Josephus? Josephus meus*

*Periit? ubi? RUB. Nescio. JAC. Quo pacto? RUB.
Neque id quidem*

Scio.

Scio. JAC. Quid isthuc? periisse illum dicis, & Quomodo, aut ubi perierit ignoras? quid hoc rei est? (adfui:

RUB. *Audivi pater, & credo: verum ego non atq; ideo quo casu id contigerit nescio.*

JAC. Ah, desine mecū perplexè loqui, scio, nescio, Perii, audivi, ego non adfui. non tu

Isthuc mihi dicturus apertè es, quidquid est?

Sed estne hic Danus, quem procul advenientem conspico? (accedit. Hei

RUB. *Est ipsus* JAC. Et is quidem properans Misero! RUB. *Hic eum opperiamur, dum adveniat pater.*

DAN. *Nihil profecto unquam quicquam opportunius*

Nobis evenit, quàm insperatus ille, ac commodus Mercatorum interventus: qui tantum pecuniæ Pro impuro isthoc numerabant nebulunculo.

Quod sanè inter nos distributū est ex sententiâ.

Nunc illius vestem, birci infectam sanguine, Ad patrem defero, atq; dilaniatum eum à fera Persvadebo seni. Sed quosnam non procul

Hinc astare video? Pater est, oculi nisi

Hallucinantur, frater quoq; adest Ruben: hem,

Mirum ubi me ille anteverterit, accedam atq; colloquar.

Sed jam mihi vultus est sumendus tristior,

Verbisq; simulandus dolor. Sed cōmodè accidit,

Quòd Ruben illum à nobis venditum ignoret:

Nam si sciret, non herclè taceret: nunc per nos quidem

Cela-

Celabitur probè. JAC. Rectâ ad nos aggreditur:
& nescio (dem mihi

Quid in manu gestet. Quàm vereor ne hic i-
Nunc nunciet malum. Appellemus. Heus Dane.

DAN. *Quasi non audiam assimulabo.* JAC. Hem
tibi dico Dane:

DA. *Quis homo est qui me? hem, ignoscas obsecro,*
Non te previderam. JAC. Credo, sed quid Jose-
phus? DA. *Ah,*

Pater, actum est, perijt. JAC, *Quid ais fili.* DA.
vestem ejus tibi

Adfero, repertam à nobis in via, lacerã, ut vides,
Et cruore maculatam, turpatamq; undique,
En accipe, ut cognoscas, sit ne, an non. JAC. O me
miserrimum!

Ejus talaris tunica, mihi satis
Superq; nota infelicissimo, ah, fili charissime,
Siccine te à tigride, aut alia quapiam fera
Esse laceratum? vah, jam vitæ me tædet meæ.

RUB. *Ne te*
Excrucies obsecro, atq; afflictes mi pater:
Sed hoc quoq; malum, ut facta tua sunt alia, fac
Animo equo, ac forti patiaris. JACOB. ego tan-
tam miseriam

Non indignè feram miser? Imo cupiam in hac
Re jam defungier: nam morte nihil mihi
Nunc esse posset gratius. DA. *Ita natura pater*
In etate hominum comparatum est, ita placitum
Deo,

Voluptati ut mæror comes sequatur: utq;
B Incom-

*Incommodi plus, & mali illico adsit, si boni
Quid obtigerit nobis. Quapropter si sunt cætera
Salva, & quemadmodum tu vis, mitte queri-
monias,*

*Et fletum inutilem: cum idem tibi vel invito,
Ac nolenti ferendum sit tamen. JAC. Ah, quid
consolare me? an*

*Quisquam usquam gentium me vivit infelicio?
Quid mihi nunc adfers, quamobrem expectem,
aut sperem porro meam*

Vitam non perpetuò miserrimam fore?

*RUB. Quando quod factum est, lugendo infe-
ctum fieri nequit,*

*Quod sors fert, quaeso ut moderatè feras pater,
Et nos homines esse memineris, ea lege natos, ut
Semel omnibus hinc sit emigrandum. quod qui-
dem eo*

*Erit factu facilius, si eventis aliorum memoriâ
Repetendis, nihil tibi novi accidisse cogites.*

*Et eos graviter non esse ferendos casus, qui neq;
Ratione, neq; consilio evitari queant.*

*Hæc si verè in animo tuo nunc perpendas pater,
Magnam tibi partem detraxeris molestiæ.*

*JAC. Sapienter tu quidem ista dicis filii, At gra-
vius hoc*

*Est vulnus, quàm ut medicam ferat manum. Le-
vat quidem* (datio:

Dolorem humanæ fortis, conditionisq; recor-

Sed tam repentinus, tamque inopinatus filii

Mihi charissimi interitus facit, ut constantiæ

Obli-

Obliviscar meæ, & dolori succumbam miser.
 Quare nihil agitis, dum me paratis consolarier.
 Nunc itaq; domū revertamur, ut hoc quod mihi
 Restat vitæ, in perpetuo mœrore, atque luctu
 tranfigam.

ACTUS II. SCENA I.

J O S E P H U S.

Ejusdem rationis.

NEquo mearum rerum initium ullum inve-
 nire idoneum,

Unde exordiar narrare, quæ innocenti,
 Atque misero hæctenus evenerunt mihi.

Jam inde à puero fratres me gravissimo
 Statim odio omnes persequébantur: mihi
 Esse adversos æquè studium erat, similis pertinacia.
 Itaq; nihil mali meritum calumniis, (cia.
Fictisque criminibus apud patrem me accusa-
bant. Quibus

Cùm proficere parùm se cernerent, ad me
 Perdendum quavis ratione animum induxerunt
 suum. (modis

Tandem comprehensum & miseris afflictum
 Me vendunt Ismaëlitis mercatoribus.

Gravem itaq; servitutem servivi hæctenus,
 Procul à charissimo huc in Ægyptum abductus
 patre.

Hem, quo redactus sum? à cognatis omnibus,
 Ab amicis atq; notis distractus vivo miser.
 Solus sum, & destitutus undiq;: at ita me Deus
 Amat, & ita obtingant hic, quæ optarim mihi: ut

Nunquam merui sciens, meritò ut illi cape-
rent odium mei.

Sed quid cum istis agas, qui neque jus, neque
bonum, neque

Æquum quid sit sciunt: melius, pejus, profint,
obsint, nihil

Vident, nisi quod lubet. verùm inter has meas
Calamitates hoc mihi cessit commodè,

Quòd hic princeps me jam pridè emit Potiphar,
Harum qui est Dominus ædium: apud quem
servitus

Haudquaquam dura contigit mihi, vulgarium
Enim dominorum dissimilis est ille, apud

Quos dies & noctes affiduò satis

Superque est, quod factò, aut dictò sit opus,
quod imperant,

Æquum an iniquum sit, nihil vident, nihilque
pensi habent.

Hic verò noster, humanus, modestus, atque
facilis est: (clivior:

Ad lenitatem, quàm ad sævitiam, multò pro-
eoque ingenio, ut amari se, quàm metui malit.

Cæterum

Ut reliquis servis, ac famulis suis se commo-
dum, ac

Benignum præbet satis: ita me eximium ha-
buit semper.

Sed quidnam à nobis crepuit ostium? ipse est
Foràs qui egreditur. Quidnam circumspicit

nescio.

ACTUS II. SCENA II.

POTIPHAR, JOSEPHUS.

Ejusdem generis.

UXOR Josephum se vidisse hic dicebat modò,
Atque eccum, opportunè admodum. Jo. *Me
nominat,*

Accedam. Po. Josephè, per tempus te hic stan-
tem reperio.

Jos. *Quid ita Domine?* Po. Ausculta paucis,
& quid te velim

Scies. Jos. *Præstò sum ad tua jussa exequenda
paratissimus.* (tibi

Po. Ego postquam te emi, ut semper apud me
Justa atque clemens fuerit servitus, scis. Jos. *Ob,
scio, &* (tissime.

Semper dum vixero, memor ero princeps honori-

Po. E servo feci ut esses libertus mihi,

Propterea quòd serviebas liberaliter.

Neq; me hujus animi pœnitet: nam maximi
Pretii hominem te esse in animum induxi meū.
Aliorum servorum multum dissimilem: qui nisi
Malo coacti facere suum officium solent.

Jo. *Si tibi quid feci, aut facio, quod placet, quodq;
Gratum fuit adversum te Domine, gaudeo,
Habeoque gratiam, sed hinc nihil debetur mi-
bi: neque*

*Laudem me promereri, sed culpâ carere existimo,
Quando tibi per omnia obsequor.* Po. Probum
esse te (indole

Tua indicio est oratio: quæ quali ingenio, atq;

Sis declarat maximè. Nunc quia mea hæctenus
 Tibi curæ fuisse cognovi negotia,
 Mihiq; tua fides jam perspecta est satis,
 Dignum te judicavi quem majoribus rebus
 Præficiam, cuiq; cõmittam quæ possideo omnia:
 Ut otioso atque quieto animo esse liceat mihi.
 Omnes tuis jussis ut pareant volo.

Si quis sit, qui officium detrectet aut recuset
obsequi,

Is iram faxo experiatur meam. Nunc adeo id
 omnibus (get.

Edicam intus, ne quis sit sibi qui prædictum ne-
 Jo. *Habeo gratiam Domine, & dabo operã sedulò,*
Ne, quam de me concepisti, spem sefellisse

Videar. Po. I nunc intro, atque ex dignitate te,
 Quam nactus es, orna, ego statim te consequor.

ACTUS II. SCENA III.

POTIPHAR, SEPHIRA,

Ejusdem generis.

VERISSIMUM id quidem herclè est, quod fre-
 quens dici solet

Cuique suos mores fortunam fingere.

Hoc adeò ex hac re nunc venit in mentem mihi;

Hic servus Hebræus Josephus, infimo

Non ita pridem unus è mancipiorum grege,

Ad honorem subitò emerfit maximum, neque

Id aliam ullam ob causam, nisi quòd fideliter

Suo officio semper sit functus hæctenus:

Atq; ex animi mei sententia quòd servierit mihi,

Neque immeritò: probitati enim suum debetur

premium,

Sed

Sed uxor exit. SEPH. *Hic audire vocem visa sum
Mariti, atque eecum. Anime mi, plurima salu-
te tua*

Impertit uxor: & leta tibi precatur omnia.

Po. Habeo pol gratiam meum svavium, mea
Voluptas unica: idem tibi reprecor. Sed quid,
quod te rogem.

SEPH. *Quid? cedo.* Po. *Quæ Josepho feci intellex-
tin? SEPH. Omnia.*

Po. *Quid ais? fatin' placent?* SEPH. *Ab, quasi quod
tu facis*

Displicere posset mihi. Po. *Benignè dicis: gaudeo.*

SEPH. *Honore quovis dignus est.* Po. *Nunc intro eū
Sequar, atque efficiam ut tota nostra familia
Hanc rem sciat: eique per omnia morem gerat.
Tu, ut diei tempus est, vide ne quò abeas longius.*

SEPH. *Nusquam eo. abijt: liberè itaque hic quid vis
loqui licet.*

*Nunquam edepol, quicquam jam pridem quod
magis*

*Vellem evenire, mihi evenit, quàm quòd meus
Maritus de Josepho hodie decrevit, namq; ego,*

*Quæ mihi sum conscia, hoc certo scio, meo
Cordi hoc adolescente neminem fuisse*

*Unquam chariorem; & propterea hanc ei
Dignitatem, honoremq; obtigisse gaudeo.*

Imo fortunatos, ac felices nos esse judico,

*Quibus famulus tam fidus, tamq; prudens conti-
Cujus rara virtute, animiq; industria (git,*

Fortunas nostras constabilitas, in super

*Rem familiarem non parum amplificatam cer-
nimus.*

*Sed ipse exit foràs. eja, ut venustus est!
Ull homo homini præstat! tacebo, ut quid loquã-
tur audiam.*

ACTUS II. SCENA IV.

JOSEPHUS, SEPHIRA.

*Senarij Jambici, admistis aliquot septe- &
oñtonarijs.*

DEo magnas meritò habeo, atque ago gratias,
Pro tanta ipsius erga me clementia.

Nam huic acceptum ferri convenit bonum,
Quod hodie præter opinionem, ac spem o-
mnem contigit mihi.

SEP. *Propius accedam: nam que loquitur nun-
quam intelligo*

Satis. Jos. Sed opportunè, quam quærebam, ad-
est hera.

SEP. *Me querit. eho, hic sum Jolephe, si quid est
Quod me velis: Sed hoc mihi prius expedi
Amabò, quopañto nostra erga te tibi*

Placet benignitas? Jos. Ea tam magna est, hera,
Ut nunquam par à me vobis referri gratia
Possit. Nihilominus tamen operam dabo,
Ne hoc beneficium in hominem ingratum con-
tulisse

Videamini. SEP. *Scio. Sed quid istud? quòd mihi
Formosior nunc multò esse videare, quàm
Dudum? an quia vestis commendat formam?
quanquam formosus es*

Satis,

Satis, etiamsi nihil sit adjumenti ad pulchritudinem,

Jos. Veluti floris hera, ita & corporis humani brevis est gratia. (ne

Sed miffa isthæc faciamus: atque huc cur veni, si- Ut commemorem tibi. SEP. *Age, ut lubet.* Jos.

Dominus à rege se

In aulam esse vocatum dicebat, quò priusquam iret, (plus?

Se paulisper tecum loqui velle. SE. *nihilne am-*

Jos. Nihil agedum fodes, propera, ne illi in mora sis. SEP. *Ed.* Jos. Quò me dominus rebus majoribus

Præfedit, hoc enitendum mihi magis

Esse arbitror, ut omnibus illi satis faciã modis; Et spartam, quam nactus sum, ornem: talemque me

Præstem, ne à quoquam meritò accusari queam. Ita in officio quemque facilè continuero, quando ipse,

Quod est æquum me facere, facio sedulò.

Mea sic est ratio, & sic animum induco meum: Ubi qui rebus præest, aut non adest, aut negligenter

Officio fungitur suo, (fieri solet.

Citiùs quod non factò, quã quod factò est opus,

Contra ipse herilibus usq; si intentus negotiis,

Nusquam omnino cesset: tum neq; sibi neque

Suis desit: quotquot sunt famuli gnaviter,

Exemplo illius provocati, pro se omnes simul

Enituntur, opusque exercent suum. at fatiſ,
Superque hic jam ceſſatum arbitror: & ecum
herum

Foràs video exeuntem, intro hac conceſſero.

ACTUS II. SCENA V.

POTIPHAR.

Ejuſdem generis.

ITa poſ quidem res eſt, fidelem haud ferme hero
Invenias ſervum: & propterea nunc gaudeo
Magis, mihiq; gratulor, cui Joſephus hic
Felici quodam fortunæ ſucceſſu contigit.

Quem mihi per omnia æquè fidū ſum haſtenus
Expertus, atque egomet ſum mihi. Quodque om-
nium eſt

Rariſſimum in ſervis, ea probitate præditum,
Eaque virtute, ac vitæ integritate, ut nihil ſuprà
hinc,

Niſi fallor, accidit, ut quæ aggreditur, & facit,
Feliciter illi ſucceedant omnia: Diis,
Ut opinor, illius facta ſecundantibus.

Itaq; favorem & gratiam apud me & uxore meã
Facilè invenit. neque mirum: quis enim talem
non amet, (maximi?

Atque in pretio habeat? quis obſecro non faciat
Virtutis illa vis eſt, ut quemvis, licet

*Invitum, in admirationem, & in amorem trabat
Sui, nam rebus illa præſtat omnibus:*

Ea qui eſt ornatus, cuncta illi adſunt bona.

Sed oſtium à nobis crepuit, ad regiam

Quo ſum vocatus, recta nunc pergo via.

ACT.

ACTUS II. SCENA VI.

JOSEPHUS, SEPHIRA.

Ejusdem generis.

UT nihil unquam tam prosperè cuiquã evenit:
 Quod non habeat suam admistam ægritudi-
 nem: (prium est: nihil

Adeò nihil hic homini, aut stabile, aut propri-
 Quod omni ex parte beatum sit diu. nam si boni
 Quid obtigit, malum continuò intervenit.
 Quo lætitia in luctum, voluptas in dolorem
 Mutatur. idq; adeò re ipsa nunc experior miser.
 Sed eccam quæ meam felicitatem interturbat
 mihi. (nuò:

Perii, de eadem re, ut opinor, me obrundet de-
 Verùm nihil aget. mortuum enim me malim,
 quàm fidem

Fallam, vel alieni sim subessor connubii.

SEP. *Perij, quantò minus spei est, tantò magis
 Amo. pròDij immortales, tantamne contumaciam
 Homini cuiquam innatam, ut neq; precibus, neq;
 Lachrymis magis commoveatur, quàm saxum! væ
 misera mihi* (sentio.

Nunc ego scelestum illum, & me infelicem esse

Et tædet, & amore ardeo: & prudens, sciens,

Viva, vidensq; pereco: neque quid agam scio.

O faciem pulchram! deleo omnes dehinc meo

Ex animo adolescentes, tædet vulgarium

Harum & quotidianarum formarum. Jos. Ecce
 autem iterum:

Heu me miserrimum! neque quo fugiam, neque

Quo

Quo pacto hinc elabar, scio. SEP. *Sed commodè
Hic illum stantem video. adibo: & si pol sæpe jam
Me spes hæc frustrata est, quando verecundiæ
Fines transgressa sum semel, bene, atq; gnaviter
Me esse impudentem oportet. Verùm blandè, ac
comiter*

*Nunc est salutandus, & appellandus mihi. Salve
Josephe, salve anime mi, mea voluptas unica.*

Jos. Ah, missa isthęc face. SEP. *Quid missa? uti-
nam esset mihi*

*Pars æqua amoris tecum, ac pariter fieret, ut
Aut hoc tibi doleret itidem, ut mihi dolet,
Aut ego isthuc abs te factum nihili penderem.*

Jos. Multis modis injuria pol hera, & molesta es
Nimis, neque ferri potis es. SEP. *Ah, nunquam-
ne desines,*

*Aut cessabis refragari mihi? quin potiùs cogita,
Quid deceat ætatem tuam: & esse heram, quæ
te rogat,*

*Tuamq; formam quæ expetit sibi: quæ cogere
Te pro suo jure, atq; imperio, si velit, (tia
Potest. Jos. Tota via erras hera, amor benevolen-
Conciliari, haud minis extorqueri solet.*

SEP. *Ob, nunquam tam blandè dicam tibi, ut a-
nimum mutes, & in*

Hæc te obsequentem præbeas mihi?

Jos. Si me parere vis tibi, age, honesta impera:
Nunquam defugiam auctoritatem; sed quicquid
præceperis

Effectum ut sit, curabo protinus. SEP. *Hoc age
Ama-*

*Amabo, ac supplicansem me ne averseare amplius.
Si ullam in mea amicitia spem habes: si ea que
hactenus*

*Grata fuerunt, multò gratiora etiam tua
Mibi vis efficere officia, hoc unum sine*

*Sodes te exorem. Jos. Ah hera, ne me obsecra,
quasi*

*Hoc te orando à me impetrare oporteat,
Quod utriq; si fiat, dedecori sit futurum maximo.*

*SEP. Apage, superstitiosus es nimis. Jos. Non
hercule*

*Superstitio, sed flagitium, factique turpitudine me
Deterret hera. SEP. Adeon' te difficilem esse, &
inexorabilem,*

Ut neq; precibus, neq; lachrymis flecti queas?

*Jos. Adeon' me ingratum & inhumanum putas,
ut neque*

*Herilis erga me benignitas, neque
Pudor commoveat, neque commoneat, ut ser-
vem fidem. (haud*

*SEP. Ah, enecas, ausculta, servabis fidem mihi,
Violabis inquam: nam hoc illum facile celabimus:*

*Ad me recipio, tu modò esto quietus anime mi,
Et amantem amplectere. Jos. Ah, missum me fac
hera. nam*

*Ita me Deus amet, ut neq; per me, neq; per alium
Pudicitia tua vitium oblatum velim:*

*Idque adeò maximè heri causa mei. quem ego
quidem*

*Non contumelia hac, aut honore quovis dignum
deputo. SEP.*

SEP. *Utinam esset talis, qualem tu esse illum putas: ac non potius*

*Vulgo maritorum similis: qui cum libenter
Arent alienum fundum, familiarem incultum
deserunt.* (nunquam

Jos. Hera, per summum ego tibi juro Deum,
Me in hac re morem gesturum tibi: non, si
Mihi capiundos omnes homines inimicos sciam.

SEP. *Vab, ficcine mecum agis scelus? quæ tibi
mea* (didi?

*Consilia, quæ omnem animum, atque vitam cre-
Age, quia benevolentiam meam aspernare, jam
Faxo, in mea quid valeat experiaris contumax:
Neg, id sine tuo, ut arbitror, magno malo.*

Jos. Nullum ego malum, præter culpam esse
existimo.

Sed actum, ut video, ago. SEP. *Non sic elabe-
ris pessime.*

*Enimvero voce est opus. O populares, ferte miseræ
Auxilium, subvenite inopi, -----*

ACTUS II. SCENA VII.

SYRUS, SEPHIRA, POTIPHAR, JOSEPHUS.

Ejusdem generis.

----- *Quam hic audio*

Vociferantem: perii, hera est, quid sit nescio.

SEP. *Hem Syre, Syre. ades dum ocyus, succurre so-
des Syre.*

Et infelici fer opem mihi. SYR. *Quid isthuc he-
ra? latin?*

*Salvæ res? quid taces? aut quid nã exanimata es?
cedo.* SEP.

SEP. *Eheu me miseram.* SYR. Respira, atque ad te redi obsecro.

SEP. *Ac, vix sum apud me, ita nunc animus commotus est metu.*

Agedū, propera, ac maritū, ubi ubi est, querito.

SYR. *Causæ quid dicam: SEP. Odiose cessas? rem magnam esse dicit,*

Quæ nullam patitur moram: SYR. Eo, Hera, dii te servatam volunt.

SEP. *Qui sic? SYR. Ipsum procul accedentem conspico.*

SEP. *Est? an non est? certè est. opportunè admodū Hic illum præstolabor.* POT. *Quantum potui regis*

Expediti me negotiis: nunc me domum Recipio, ubi per Josephum quies parta est mihi. Sed uxorem eccam video stantem ante ostium. Interii, vultus non placet: nescio profectò, quid Absente me turbatum sit domi. SEP. Hem marite, commodè

Pol atq; in ipso tempore

Intervenit. POT. Quid trepidas, aut quid perturbata es obsecro,

Nihil respondes? SEP. Quid ego tibi respondeam Misera? ecce palliū. POT. Cujus? SEP. Cujus rogas?

Josephi. POT. Ehem, Josephi? quid ita? aut quid mali

Is designavit? SEP. Vah, pudet me dicere, Quæ ipsum facere non puduit sceleratissimum. Qui nunc mihi si detur, ut ego illi unguibus

Facile, atq; libenter inuolem in oculos venescio.

POT. Ah, mitte malè loqui, ac stomachari desine,
Quin potius, quid sit quod deliquit, paucis ex-
pedi. (modo

SEP. Interij, lingua hæret metu: & tamen nullo
Hoc reticendum est mihi. modò huc egressam fa-
miliariter (neminem

Admodum aggreditur & comiter appellat, dein
Cum adesse cerneret mihi, neq; ancillam, neq; ser-
vulum, (mum

Blanditiis, & verborum illecebris me tentare pri-
cæpit: dein' constanter detrectantem, serio,
Confidenterq; adoritur, atq; vim parat.

POT. Hem quid ais? perii. SEP. Ego tollens vo-
cem, atque opem

Domesticorum inclamans, turpitudinem
Tam fœdam, ac tantum dedecus vix effugi miser.
Syro hoc

Ad clamorem meum accurrente protinus.
Ille relicto, quod manibus tenebam, pallio,
In pedes se conjicit quantum potest.

POT. Me miserum, quanta de spe decidi: sum-
mum bonum hunc

Servum mihi esse putabam, hominem industriũ,
Probum atque fidelem, uti tum videbatur. Ve-
rùm ex eo (prehendi jube

Iufelix quem nunc capio dolorem! SEP. Com-
Quantum potes, priusquàm effugiat perfidus.

POT. O hominis impudentem confidentiam!
Hocine tam audax facinus illum facere esse au-
sum? age Jose-

Josophe: exi inquam Josophe: ecquid te pudet?

Jos. Quis me vult? perii, herus est, quod remedium nunc huic malo

Inveniam, aut quidnam illi respondebo miser.

POT. Ehodū bone vir, accede: columen verò meę

Familię cui hinc abiens mea commisi omnia.

Jos: Domine licet ne pauca? POT. Quid dices mihi?

Jos. Audi obsecro. POT. Vah, egon' audiam; quid ego audiam?

Jos. Hoc te oro Domine, ne quid arbitrere me Adversus edictum tuum facere esse ausum. POT!

Res indicat

Josophe, adeon' tibi visus sum idoneus, cui

Sic illudas? cui pro beneficio maximo,

Maleficio rependas maximum? Jos. Mi here?

POT. Quid mi here? Si me tuum herum esse putasses, non sic tuis

Factis ludibrio me habuisses pessime.

SEP. *O scelera! in cruciatum illum hinc jam jube abripi.*

Jos. In cruciatum hera! quodnam obsecro ob facinus? SEP. *Rogas?*

O impudentem, atq; effrontem mastigiam!

Vide num ejus color pudoris signum usquam indicet? Jos. Qui non

Deliquit, eum oportet pro se intrepidè ac confidenter loqui:

Nocenti vertitur color.

(nit?

SEP. *V& mihi, etiam ultro nos ludificatum adve-*

Cupio misera me in hac re jam defungier.

An verò huic credendum marite? POT. Hem,
Syre, tibi

Dico Syre. Jos. Audi. POT. Verbum si addideris. Sy. Quid est

quod me facere jubes Domine? POT. Hinc illum abripe *(impudens?*

quantum potes. Jos. quid feci? SEP. *Percontaris*
Po. Atque in carcerem protrudito. Quid stas stipes? rape,

Et vinctum fac cures asservandum sedulò.

Jos. O me infelicem! Po. Age, jam efficiam ut intelligas,

Illum lenem, atque clementem dominum, tua Culpa tibi factum esse acerrimum. SEP. *Et sic decet.*

Po. Eamus nunc intro, ibi quo pacto porro sit Plectendus, consilium capiam una tecum. SEP. *I præ, sequor.*

ACTUS III. SCENA I.

JOSEPHUS, BLEPHARO.

Senarij jambici, admistis aliquot septenarijs.

NÆ mihi multa infeliciter accidunt: atque hæc
Nulla mea culpa, namque id quidem scio,
Me sedulò semper cavisse, ne meritò
A quoquam incusari possem. Itaque in his meis
Ærumnis, & diversis casibus, animus
Nullius culpæ, aut criminis sibi conscius,
Abundè me consolatur. Quin & Deum

Me aliquando respecturum confido, atque ex
his malis

Exempturum propediem: quemadmodum sua
Me benevolentia est tutatus hactenus.

Incommodè quidem istud infortunium mihi
Evenit, fateor: & nihil cùm meruissem mali,
Comprehensus, atq; detrusus sum in carcerem,
Honore, in quo tum eram, spoliatus maximo.

Sed hoc tamen in his miseriis, & calamitatibus
Meis, feliciter sanè, atque commodè

Mihi cessit, quòd carceris præfectus innocentia
Meæ, ut opinor, misertus, singulari benevo-
lencia (suum.

Me prosequatur: nec secus quàm fratrem amet
Hinc itaq; me jam pridem exutum vinculis,

Tristiq; eductum ergastulo, captivis cæteris
Custodiendis præfecit. summum pretium

quod habuit persolvit mihi. Sed ipse, de quo
loquor,

Foràs egreditur, maneo, ut quem quærat, quid-
ve velit audiam.

BLE. *Dij immortales, quàm fluxa atq; brevis est
mortalium*

Felicitas: quàm incerta sunt fortunæ commoda!
Atq; isthoc nunc propterea succurrit mihi:

*Hebræus iste Josephus, quem honoribus
Non ita pridem amplissimis ornatum vidimus,*

Et cui tota Potipharis parebat domus,
Nunc miserè hic apud me, atq; in luctu ætatem

exigit,

Quapropter omnes, cum secunda res sunt, maxime

Meditari secum oportet, quo pacto adversam aerumnam ferant.

Infamiam, pericula, damna, exilia, carcerem.

Communia esse hæc, fieri posse ut ne quid animo sit novum:

Quicquid præter spem eveniat, omne id deputare esse in lucro.

Quod quidem sapienter hic, atq; optime mihi

Fecisse videtur, qui tantam rerum commutationem

Tam patienter ferat, at eecum ipsum adesse conspicor.

Ob, ut gaudeo, ubi prisca istius sæculi

Reliquias etiamnum nobis superesse video, vir est

Antiqua pol virtute, probitate, ac fide:

Frugi, pudicus, continens, prudentia,

Consilioq; valens plurimum: ad hæc in somniis

Interpretandis multo felicissimus.

Quod in pistore, pincernaq; regio

Nuper declaravit fatis. Accedam propius, ut colloquar.

Josephe, quo pacto se res habent intus? satin

Salva omnia? Jos. Omnia here. BLEP. Vide dum

sodes ut modo,

Qui adducti sunt captivi, adserventur sedulo.

Jos. Dabo equidem operam. BLE. Credo, sed est

quod te rogem,

Et quod agam tecum familiarius, At verum mihi

Dici volo. Jos. Oh here, mentiri non est meum.

*BLE. Scio, sed dic mihi seriò amabò: num tibi
Molesta est hæc fortuna commutatio?*

Jos. Ah, rogitas? homo sum, humani nihil à me
alienum puto.

*BLE. Vetus dictum est, ubi non sis, qui fueris, non
est cur velis*

Vivere. Jos. Dici quidem illud audivi sæpissimè;
Sed nunquam tamen, uti probaram, animum
potui inducere.

Nequid à viro constante, sed ab homine aliquo
Molli, atque animum despondente profectù ar-
bitror.

Gravis quidem meus hic visus est casus,
Haud inficior: sed non adeo, ut ob id ex vita
Mihi migrandum putarem: multò rectiùs
Eos existimare credo, qui præter culpam nihil
Homini horrible, nihil pertimescèdum putant.

*Mortalium res, heere, variæ, ac mutabiles
Sunt; æstuario quodam cursu modò huc,*

*Modò illuc fluctuant: cui nos omnibus
Remis, velisq; ut ajunt, obluctari convenit.*

Tum in omnibus infortuniis & casibus,
Quibus hominum vita est subjecta, conscientia
Rectæ voluntatis solatium adfert maximum.

Quando ita evenire videmus sæpius, ut malum
Præter meritum qui ferat, idem pòst fruatur

Bono. *BLE. Verè quidem tu isthæc, atq; sapien-
ter omnia.*

*Et verbis pol vix possem consequi, quantopere
me hæc*

Tua tam cordata oblectaverit oratio.

Sed nunc, ut est diei tempus, quid captivi agant

*Revisè, & quæ opus erunt præbe, ego mox te se-
quar. Jos. Fict.*

ACTUS III. SCENA II.

B L E P H A R O.

*Jambici octonarij & septenarij adjunctis pau-
cis senarijs.*

Hominem prudentiorem pol in vita vidi ne-
(minem:

Neque qui secunda modestiùs, neque adversa
patientiùs (pud

Ferat: itaq; crimen illud cujus illum Sephira a-
Maritum insimulavit, falsum, confictumque
esse existimo.

Nam eo mihi videtur esse ingenio præditus,

Ea indole, atque moribus, ut nihil istiusmodi

Quisquam temerè de illo suspicari debeat.

Pudicus est, verecundus, modestus, continens:

Virtutibus præterea ornatus omnibus.

Porro in gerendis rebus adeo felix, ut Deos

Ipsos sui consilii adjuutores, sibi que propitios

Habere videatur. Quare ex his calamitatibus,

Et ærumnis suis, ad dignitatem pristinam,

Aut ea etiam majorem propediem illum emer-
surum arbitror.

Idque adeo jam pridem effectum fuisset, nisi

Lyconides

Regis

Regis pocillator, dulci fortuna ebrius,
 Officii planè immemor esset sui, adeoque hoc
 tempore

Quo de interpretando regis somnio,
 Inter cunctos totius Ægypti disceptatur sophos,
 Quod hic illi explicaret felicissimè.

Sed ita herclè se res habet, uti vulgo dici solet:
 Si quid benefacias, levior pluma est gratia: at-
 que eò

Res rediit, ut amici nulli sint infelicibus.
 Nam quo se fortuna, eodem quoque hominum
 favor

Inclinare consuevit. Sed quisnam est ille, quem
 Ex aula huc accedentem conspicio procul?
 Lyconides est, de quo loquor: illum hic operi-
 ar, ut

quid velit, aut quem quærat, quo ve eat, intelligã.

ACTUS III. SCENA III.

LYCONIDES, BLEPHARO, JOSEPHUS.

Ejusdem generis.

TAndem advenisse tempus gaudeo, quo gra-
 tiam

Relaturum me sperem Josepho, optimè herculè
 De me pridem merito. Nam si est, ut ille somni-
 Hoc regi interpreteretur ex sententia, (um
 In quo explicando omnes nostri vates, omnes
 hærent magi: (ram,

Promitto illi ex eo nobilitatem, & rem nascitu-
 Et gloriam. Sed eccum Blepharonem: commodè

Profectò atq; adeo opportunè. BLE. *Me nominat, Accedam, & compellabo. Eho Lyconide, Quopactò se res habent in aula? quiddq; agunt Sapientes nostri? jamne regi somnium Eucleaverunt suum?* Lyc. Minimè. BL. *Quid ita? cedo.*

Lyc. Rem difficilem, intricatam, & inexplicabilem

(rantibus,

Esse uno ore omnes asserunt. Itaque illis despe-

Ac rege irato, perturbatoque admodum,

Tandem Josephi in mentem venit mihi.

Narro quo pacto somnia ille nostra in carcere

Aliquando interpretatus sit nobis: adhæc alia

Permulta, quæ nunc non est narrandi locus.

Qua oratione commotus rex, ad se protinus

Eum ut adducam præcipit, BL. *O factum bene!*

Beasti: nam illi faveo homini. neq; dubito,

Quin regi abundè sit satisfacturus: nihil enim

Illo solertius, nihilq; ingeniosum magis.

Lyc. Eamus ergo, & illi tam lætum adferamus nuncium:

BL. *Heus heus Josephhe, heus inquam Josephhe, exi protinus*

Jos. quis est qui me? hem here tun' quoque hic eras Lyconide?

Lyc. Eram Josephhe. Eho, quopactò hic, satin' ex sententia?

Jos. Nosne? ut quimus ajunt, quando ut volumus non licet.

(didi:

Lyc. Quod facturum me tibi recepi, effectum red-

Age

Age. respira. Jos. Amo te, & non neglexisse, habeo gratiam.

Sed quæ istud credam ita esse, mihi dici velim.

Lyc. Dicam. ausculta, auresque arrige.

Jos. Cessas? Lyc. Rex Pharao te jussit ad se accersier.

Jos. Mene? quid ita, aut qua de re? Lyc. Ut somnium suum, (ces.

quod vatum nostrorum nemo potest, ipsi expli-
Hanc ego dignam rem esse putavi, ubi tu nervos intendas tuos.

Ex qua tibi dignitatem, & laudem exorituram auguror.

Jos. Oh, bene, ita me Deus amet, factum: gaudeo. BL. Gaudeo

*Ego quoque mi Josephe. nãque hoc mihi credas velim,
Si hæc res tibi feliciter, uti spero, cesserit.*

*Me ex illa æque magnam ac te voluptatem
Percepturum. Neque id quamobrem fiat scio: nisi quod tibi*

*Ex animo semper voluerim optimè: quodque
Honore quovis te dignum esse deputem.*

Lyc. Næ tu mecum sentis Blepharo. sed eamus.
Nam nimis

Hic cunctamur diu. Jos. Agedum, ut lubet: in me nihil est moræ.

Lyc. Sed heus, meliore ei, ut arbitror, veste erit opus, (Offeram.

Nisi quid dissentis Blepharo. BL. Bene mones,
Vos me hic tantisper opperimini ante ostium

Jos. O Deus,

C 5

Ve

Veluti aliàs frequenter, ita & nunc mihi, ut opitulere, obsecro.

LYC. Ita fiet, tu modò esto animo bono. BL.

Hem, cape,

Atq; induc, vilibus his abjectis vestibus.

Præcedite jam, ego ubi hæc auferri jussero, sequar.

ACTUS III. SCENA IV.

BLEPHARO, POTIPHAR, LYCONIDES.

Ejusdem rationis.

HÆc intro aufer Dromo: atq; uxori me modò Rediturum dicito. nunc in aulam recta concedo via.

Nam scire cupio, in quẽ hæc res evasura sit exitũ.

Sed estne ille, huc qui accedit, Potiphar? is est

Ipsus, quid hoc? solito mihi videtur tristior.

Credo rescivisse rem, hoc malè habet virum.

POT. Discrucior animo: hoccinè de improvifo malum.

Mihi objici tantum, ut neq; quid faciam, neque

Quò me vertam sciam, væ nobis infelicibus.

Tremore membra quatiuntur, animus metu

Atque pavore obstupuit mihi: in pectore nihil

Consilii consistere potest, vah, quomodo

Ex hoc malo evadam, aut qua me ratione expediam, nescio.

BLE. Nil me fefellit: quod Josephus accersitus est

In regiam, hæc illum nunc cura sollicitat: hinc sibi

Suisq; timet. POT. Meritò ego nunc ipse succenseo mihi,

qui

qui

Qui cupidè in re tanta morem gessi mulierculè.
Sed video Blepharonè, regii præfectum carceris.
Hunc adoriar. hem Blepharo. BL. *Eho, biccine
eras Potiphar?*

POT. Cedo sodes, in quo loco res, ac fortunæ
sunt meæ?

BL. *Quid ita?* POT. Rogas? Josephum ad re-
gem accersitum esse audio.

BL. *Quid tum?* POT. Quid tum? actum est, si
quidem illi somnium explicet,
quod ne fiat, nimis vereor miser: adeo mens
nescio

Quod nunc mihi præfagit infortunii.

BLE. *Bono animo esto sodes, nihil periculi est:*

Nam etsi hæc res illi maxime cedat feliciter,

Quod ut fiat Deos oro? nullum tamen

Si hominem novi satis, hinc malum eveniet tibi.

Ingenio enim, atque natura placabilis

Est. nullius rei minus, quam injuriæ memor,

Tum à cupiditate vindictæ multò alienissimus.

POT. Scio, & tamen metuo Blepharo. Sed quid
Lyconidem

Ex aula properè huc accedentem cōspicor? lætus
Est: mirum ille salvus est & ego planè perii.

BL. *Nihil periculi est inquam, eamus ci obviam.*

LYC. Dii boni, boni quid porto? Sed quem nunc
mihi

Potissimùm exoptem, cui hæc narrem, dari?

POT. Audin' tu quid dicat? BLE. *Quidni audi-
am? at tace obsecro, &*

Quie-

Quietus esto. LYC. Sapientiùs ego pol hominem loqui

In vita audivi neminem. PO. Interii misere

Non possum adesse diutius. Ego me novi,

Et peccatum meum: tibi mi Blepharo

Committo vitam, ac fortunas meas. BLE. *Hem, siccine*

Abis? LYC. Sed commodè, herclè adeo in ipso tempore

Blepharonem huc venientem conspicio: nemo est quem malim omnium.

BLE. *Hem, quid lætus es, aut quid gestis Lyconide?*

LYC. Quid gestiam rogas? Josephus Regi in somnia est

(*deo.*)

Interpretatus. BLE. *Optimè herclè factum, gau-*

LYC. At si scires quàm dextrè, & quàm feliciter.

Non homo mihi quidem per Jovem, sed Deus aliquis

Per illius os loqui videbatur. BL. *Credo, ac cedo*

Sodes quænam ista fuerint somnia, nondum à me satis

Intellecta hætenus. LYC. Imo ego te obsecro ut audias.

1 Rex septem in somnis se putabat cernere

E fluvio emergentes vaccas, habitudine

Et corporis specie, formaque præstantissimas.

Quas in læto & viridi pascentes gramine,

Totidem aliæ fœdæ, ac macilentæ, ex eodem flumine

Progressæ, consumebant, atque eo cibo

Nequa-

Nequaquam saturatæ, aliud quod vorarent in-
super

Jejunis per ripam quærebant faucibus.

Hic experrectus Rex fuit. deinde cùm

Non multò post, rursus somno esset obrutus,

Septem spicæ longè omnium pulcherrimæ,

Ex uno culmo visæ illi sunt enasci feliciter.

Quarum aliæ septem marcidæ, turpique uredine

Prorsus corruptæ, omnem absumebant gratiam.

Hæc cum Josepho commemorasset Rex, nihil

Ille hæsitans, aut cunctatus, salva, inquit, sit tua

Majestas, Rex invictissime. Idem per duo ista

somnia

Deus prædixit tibi. septem enim optimæ boves,

Et totidem plenæ spicæ, septem fertiles,

Ac fœcundos præfagiunt annos: septem verbò

boves

Macilente, spicæque viriatæ uredine,

Septem alios sequuturos annos denunciant,

Quibus ingens per totum terrarum orbem

grassabitur (ordine.

Fames. Hæc omnia procul dubio sunt eventura

Nunc igitur dispiciat tua Majestas virum

Industrium, ac sapientem, quem regni sui

Regionibus præficiat: qui feracibus

Illis septem annis congerenda curet in horrea,

quæ consequuturis septem infœcundis, atque

sterilibus

Sint profutura, ac populo ventrem exaturatura

famelico.

Ita fiet, ut tua Majestas laudem, atque gloriam
Per regnum passim adipiscatur suum. BLE. *Prò*

Jupiter

Quam ego novam rem audio? Lyc. Admirari omnes qui aderant, sapientiam

Hominis prædicare, evehere laudibus.

Quid multa? Rex tandem, consilium, inquit, tuum
Probo Josephæ atque adeo tu ille eris, cui

Hanc committam provinciam, admirabilem

Enim, ac divinam in te mihi videor animadvertere

(teros.

Prudentiam, quâ homines facilè antecellis cæ-

BLE. *O factum bene! beasti, rape me sodes intro ut hoc*

Illi gratulemur tantum, tamq̄, insperatum bonum.

ACTUS IV. SCENA I.

JACOBUS, RUBEN, JUDAS, cum reliquis fratribus, excepto BENJAMINE.

Senarij, & septenarij Jambici.

AUt ego profectò ingenio egregiè ad miseriam
Natus sum, aut illud falsum est, vulgò quod
dici solet:

Diem adimere egritudinem hominibus: nam mihi

Quidem de filio, ante multos annos mortuo,

Quotidie magis augetur, ac gliscit dolor.

Et quantò illo diutius careo, tantò magis

Cupio, tantoq̄; cum desidero magis. (ves

Ad hunc animi mei mœrorem, & cruciatus gra-

Hoc insuper nunc accedit malum, durissima

quod

Quòd jam pridem miserè nos urget, ac premit
Fames: quà pereundum nobis erit brevi,
Si quidem spes, quæ de Ægypto allata est, nos
fefellerit.

Namq; illic frumentum venale esse audio.
Quapropter filiis decem negotium dedi,
Ut ad iter se parent, quantum possunt: & abs-
que ulla

Isthuc proficiscantur mora. Sed egressos eos
Huc ad me accedere video, probè admodum, ut
Apparet, ad viam instructos. RUB. *Pater ad-
sumus,*

Tua ut jussa exequamur sedulo. JAC. Bene

Facitis, & veluti vos decet,

Cùm istud quod postulo, impetro cum gratia. at
Videte, ut rem recta aggrediamini via.

JUD. *Quo pacto?* JAC. Dicam, neque pecuniæ, ne-
que sumptibus

Ut parcatis: dum, quo ventrem famelicum
Exaturemus, modò referatis nobis: nam pe-
cuniæ

Jacturam ego levissimam esse judico,
Utpote quæ facilè aliunde sarciri potest,
Verùm inedia mori, multò omnium est gra-
vissimum.

RUB. *Est ut dicis pater: itaq; hæc res ne utiquam
Nobis neglectui erit. Tu modò, nos dum absumus,
Bono fac ut sis, atq; forti animo: ac Deum pre-
ceris, ut*

Iter hoc sua nobis secundet gratia.

JAC. Ita faciam, valete filii. JUD. *Vale Pater.* JAC.
Deus

Euntibus sit vobis ac redeuntibus comes.

ACTUS IV. SCENA II.

JACOBUS.

Ejusdem generis.

O Clementissime, atque benignissime Deus,
Quemadmodum me in miseriis & calamita-
tibus,

Gravibusq; periculis semper protexisti haecenus:

Ita & nunc in desperatis his rebus obsecro,

Ut opem feras mihi: meosq; filios

In Ægyptum salvos deducas, atq; postea

Impetrato frumento, absq; ullo incommodo

Reducere digneris domum.

Ad te veluti sacram ad anchoram confugio mi
Deus,

Humana destitutus ope. Quòd si tu deseris,

Actum est, nec quicquam restat nobis ampli-
us, nisi

Ut inedia contabescamus, & fame tandem

Moriamur miseri. Quo quanquam nihil homini

In hac vita evenire potest tristius:

Tamen hoc mortis genere in nostris hisce re-
gionibus

Quotidie interire videmus plurimos.

Quòd malum quæso à nobis ut avertas Deus,

quò per te servati, gratias tuæ

Clementiæ agamus, ac nomen celebremus tuum,

Sic tua benignitas longè commendatissima.

Evadet, si facilem, ac placabilem
 Se erga nos immerentes, atq; indignos præbeat,
 Nunc intrò ibo, & visam meus quid Benjamin
 Agat, solatium, ac columen senectutis meæ.
 Eo me oblectabo, dum abfuerint cæteri.

ACTUS IV. SCENA III.

JUDAS, RUBEN, cum reliquis octo fratribus,
 DROMO, JOSEPHUS.

Senarij, septenarij & octonarij Jambici.

IN Ægyptum tandem nos pervenisse gaudeo;
 Nam de via sum defatigatus fratres, RUB. Viæ
 quidem

Molestias, quanquam graves, facile feram,
 Si certum sit, frumentum hic esse venale; at ve-
 reor miser, (domum
 Ne quemadmodum accedimus, ita inanes hinc
 Revertamur. JUD. Bene ominare, spero adjutu-
 rum DĒum.

RUB. Spero herclè ego quoque, sed spe non im-
 pletur venter famelicus.

Sed eccum ad nos video accedentem nescio
 quem: hunc adoriamur, quanquam ignotum:
inutilis

Enim est homini pudor dum urget necessitas.
 Heus adolescens, quisquis es, oramus ut nobis
 Monstres, ubi hic frumentum sit venale. DRO.
Sequimini

*Huc me viri, deducam vos, at commodè
 Ipsam principem foràs egressum conspicio.*

D

RUB.

RUB. Hem, ad genua illi omnes accidamus sup-
plices.

JOS. Cujates estis, & quibus nati parentibus?

Aut cur vos in nostris his conspicio regionibus?

JUD. *Quæso ut nobis liceat princeps honoratissimè,
Tua quòd fiat pace, exponere quæ à patre*

In mandatis habemus: teq; convenire, & colloqui.

JOS. Loquimini, at hoc prædico vobis, vera mi-
hi dici volo: (sumus

Mendaces odi pessimè. RUB. *Ex Cananaa missi
Huc à patre emptum frumentum: cujus penuria
Mortales passim ibi moriuntur plurimi.*

JOS. Vah, exploratores estis, mentimini,

Non emptum frumentum, ast infirmiora terræ
Ægyptiæ (sumus,

Exploratum venistis. JUD. *Domine, eo genere nati
Ut ab illo crimine, cujus à te arguimur, oporteat
Nos esse alienissimos.* JOS. Abite hinc quo digni
estis,

Cum isthac vestra magnificentia. Etiam nunc
credit

Vos ignorarier? Ego meum jus prosequar: neque
Verbis vos unquam solvetis, quod re malè
Fecistis nobis, est ubi vos ulciscar locus.

RUB. *Hoc Domine æquum est ut tecum cogites,
quàm vos facillimè*

*Agitis, & quàm estis maximi, potentes, nobiles,
Fortunati atq; divites: tam æquo animo noscere
Id quod justum & vos decet. amici, non hostes su-*

JOS. Apagite: ego jam faxo, ut amici, parū (mus.
Ami-

Amicè excipiamini. Ubivis faciliùs passus sim,
quam in hac (si quid est

Re me deludier, Jud. *Jusjurandum dabimus, aut
Aliud, quod jure jurando arbitrare firmitus,
Nos ob nullam aliam causam venisse huc, quàm
diximus.* (improbis

Jos. Injuratis ego pròbis, at ne juratis quidem
Credere soleo. Nam quod modo dixi, idem nunc
dico denuo, (juriam

Exploratores estis: qui non solùm indignè in-
Facitis nobis, verùm aliis quoque quotidie con-
fluentibus (rogat

Huc undique hospitibus, quibus fidem vestra ab-
Perfidia, dum ex vobis illorum ingenia metimur.

RUB. *Haud istud dicas, si cognoris vel nos, vel ge-
nus nostrum.*

*Nos duodecim fratres sumus, eodem patre
Nati in Cananea, quorum natu minimum pater
Apud se detinet domi: unus autem ante
Aliquot interijt annos.* Jos. Falsa sunt quæ ad-
fertis omnia. (perfidi.

Atque ideo ego sic vos exercebo, ut meriti estis
Nā ita nobis Pharao incolumis, ac salvus sic diu,
Ut vos abire hinc non sinam priùs, quam eum
Natu minimum, domi quem apud patrem esse
dicitis,

Ad me huc venisse videro. Itaque mittite
Isthic aliquem ex vobis, qui huc illum accersat:
ceteri hic

Interea asservabimini in vinculis, donec

Verum an falsum sit quod dicitis, cognovero.

JUD. *Injurium id quidem est.* Jos. Quid audio?
an vobis injurium

Videtur ulcisci adversarios? & qua via (tibi

Nos captant illi, eadem ipsos capi? Heus Dromo,

Dico Dromo. DRO. *Adsum Domine.* Jos. Hos omnes intro rape:

Et vinculis constricti cura ut asserventur sedulo.

RUB. *Vae nobis infelicibus. Itane fieri decet?*

Jos. Abducito inquam, quid cunctaris furcifer?

ACTUS IV. SCENA IV.

JOSEPHUS, DROMO, SIMEON, RUBEN.
cum reliquis fratribus.

Ejusdem generis versus.

DEum immortalem, vix me reprimo, & gaudio
Lacrymę ex oculis erumpunt. Nunc evenisse
video,

Quod in somnis olim deus futurum prędixit mihi.

Nimirum omnes fratres mihi supplices fore, &

Veneraturos potestatem meam. Pape, vix sum apud

Me, ita animus est commotus hoc tanto, atque tam

Repentino bono. Sed quid faciam? sinam

Eos uti maleficos detineri in vinculis?

Deus istud prohibeat: nam quanquam de me haud
meriti sunt bene,

Tamen me fratrum misereri, atque injurię

Oblivisci decet. Nunc itaque eos ad me

Revocari mandabo. Heus Dromo, prodi Dromo.

DRO. *Quis est, qui me?*

Hem Domine, pręstio sum, impera si quid vis, ac factum puta.

Jos.

Jos. Viros istos decē, meo quos jussu in carcerē
 Modò conclusisti, compedibus solutis huc redu-
 cito ad (matura reditum,

Me. DRO. *Faciā sedulò.* Jos. Propera, atque
 O admirandum minimeq; expectarum prodigi-
 um! quis hoc (olim fui

Eventurum dixisset unquam, ut fratres, quibus
 Invisus, & qui peditum me, omnibus modis
 De medio sublatum volebant, tandem prostratos
 mihi (gno metu, ac

Ad genua viderem supplices, & imperium ma-
 Tremore reverentes meum? sed crepuit ostium,
 Comprimenda vox est. DRO. *Ecce omnes redu-
 ctos,*

Vti jussisti domine. Jos. Bene fecisti, accedite huc
 Propiùs ad me viri. Etsi scio meum esse jus,
 Ut vos in carcere multum diuque cruciatos, ta-
 bescere

Sinam, propterea quod vestra meritò mihi
 Suspecta est fides: tamen clementiæ meæ
 Pristinæ memor, salvos hinc vos dimittam:
 Et frumentum quod petitis, dabitur vobis. Ast ea
 Conditione, atque lege, ut unus vestrum in vin-
 culis (quem domi

Hic tantisper detineatur, donec fratrem illum,
 Superesse apud patrem vobis natu minimum
 modo (quæ

Commemorabatis, huc ad me deduxeritis. Ita
 Dixistis vera an falsa sint, facilè cognoscam. At-
 que adeo is est

Mihi quem servari volo. Comprehende eum
Dromo, & coram ligatum in carcerem reducito.
Tum mox redi, plura habeo quæ mandem. DR.

Faciam herculè sedulo.

SIM. *Eheu siccine me à vobis fratres distrabi,*
Jos. Vos facite, ut jussi, si fratris vobis cordi est
salus. (ter ceteros

RUB. *Volumus quidem Domine, verum qui a præ-*
Ille patri charus est, ut ipsum dimittat metuo
miser. (in carcere

Nam quid tandè illi credis fore animi, ubi hunc
Hic asservari & alterum, quo in vita ei nihil
Est dulcius, eodem mittendum esse intellexerit.

Jos. Faciat quod præcepi, si quidem hunc sal-
vum velit. (tur

Ite nunc intro, ibi frumentum famuli admetien-
Vobis. DR. *Redeo Domine, si quid est quod am-*
plius velis. (optimum ut

Paratus sum, impera. Jos. Sequere intro illos, atq;
Accipiant, cura triticum: & pecunia in
Sacco cuiq; ut reponatur suo. Atq; audin', viaticum
Quoque illis suppeditari volo. DR. *Curabitur.*

Jos. Ex beneficiis, quæ plurima in me contulisti
mi Deus,

Hoc nequaquam minimum est, quod fratres
tanto temporis (meum, ex

Intervallo non visos, in conspectum adduxisti
Quibus patrem, quo nihil est charius mihi,
Etiam nunc vivere, & salvum esse intelligo.

Qui nuncius mihi quidem multò omnium est
gratissimus. Quod

Quòd si hoc quoque largiaris, ut præsens eum
Præsentem intuear, atque amplectar, nihil erit
Quod expetendum, aut optandum videatur am-
plius.

Id ut eveniat, oro atque obsecro te Deus. & fiet
nisi (at fores
Fallor, adeo animus mihi nunc gestit gaudio.
Crepuere, & video, prodeuntes. hac intro con-
cessero.

ACTUS IV. SCENA V.

ISACHAR, JUDAS, RUBEN, cum reliquis fratribus:
Ejusdem generis versus.

○ *Nos infelices, qui fratre hic detento domum
Remittimur!* JUD. *Gaudebit equidem pater,
Ubi nos onustos frumento redijisse viderit:*

At Simeõ quòd non redeat unà, hoc agrè erit viro
ISA. *Credo. sed quod sors fert, a quo animo est fe-
rendum.* (enter; at utinam

RUB. Bene tu quidem istud dicis frater, & sapi-
Nostra culpa hoc nobis non eveniret infortuniũ.

ISA. *Quid ita?* RUB. *Rogas? cùm tam impii fa-
cinoris nobis conscii*

*Simus. fratremq; ipsi perdiderimus, ac patrem
Mendacio illusum, in luctũ conjecerimus gravẽ,
Malo quidem nos quovis dignos deputem.*

JUD. *Est ut dicis: nam eam ob causam hæc nunc
nobis accidunt.* (scelus.

Deus admissum in fratrem innocentem ulciscitur
RUB. *Verissimũ istud esse, nos nunc ipsa res docet.
Et tamen hic quoq; manifestò ejus cognoscimus*

Clementiã, qui nos non passus est affligi longiùs.
 Hinc itaq; bona spes habet animũ meum, fratrem
 Quoq; brevi è carcere liberatum iri. ISA. *Id cer-*
tè non arbitror (ceps viderit.

Futurum, nisi Benjaminem ad se adductum prin-
 JUD. *Hoc igitur restat, ut patrem exoremus: quod*
quidem

Nobis erit factu difficile, quòd eum præter ceteros
Amet; tamen pro uiribus adnitemur. Sed satis
Hic cessatum est, pergamus. ISA. Agedum, præce-
de, sequimur.

ACTUS IV. SCENA VI.

BENIAMIN, JACOBUS, JUDAS, RUBEN, cum reli-
 quis fratribus.

Ejusdem generis.

N*ihil adhuc est profectò quod timeas pater,*
Haudquaquam etiam cessant, Et illos simul o-
mnes hic propediem

Credo adfuturos: proin' tu sollicitudinem
Istam, quæ te extruciat, omittas obsecro. JAC. Si
nihil

Effet mali, jam dudum venissent. BEN. Brevi
Aderunt, tu modò fac iranquillo sis animo. JAC.

Quando isthuc erit? (Cogito id

BEN. Non cogitas hinc longiùs abesse pater? JAC.
Quidem: sed quò diutius

Absunt, hoc sollicitudo in me augetur magis.

BEN. Quin dicam quod libenter audias pater.

JA. Quid fili. BE. Nisi me animus fallit, hodie tuos
Reversos intuebere filios. JAC. Faxit Deus,

Ut

Ut verū sit quod prædicas. Nunc subsistamus hic
 Paulisper pro foribus. **JUD.** *Quid istud obsecro
 Sibi velle dicemus fratres, pecuniam mihi
 In sacco restitutam quod reperiēbam modo?*

RUB. Ego certè nescio: & monstri simile mihi
 Videtur; Tum quò res hæc nobis evasura sit
 Timeo miser. Sed properemus, parum est quod
 nunc restat viæ. (taris Benjamin:

JAC. Tu ut animo sim bono, atq; forti me exhor-
 Et bene facis, atq; ut te decet. attamen quietus ut
 Sim, efficere non potes: adeo impendere quid
 Tristius nunc auguratur mens mihi.

BEN. *Pater respira sodes: nam video huc procul
 Adventantes nescio quos: & nisi oculi hallucinan-*
tur, gius

Tui sunt filij, fratresque mei, videsne? **JAC.** lon-
 Est intervallum, quàm ut oculorum aspectus af-
 sequatur. **BEN.** *Ob,* (audio?

Intende sodes acrius visum: ipsi sunt. **JAC.** *Quid
 Video & ego quosdam huc accedentes, at qui
 sint, nondum satis*

Possum cognoscere. **BEN.** *Poteris statim, ubi pro-
 pius accesserint.*

JUD. *Tandem nos Cananæam ingressos gaudeo.
 Molestum enim hoc iter, atq; longum me defes-
 sum reddidit.* (lum

RUB. Mihi quoque longius si sit eundum, pericu-
 Effet, ne in media anhelus deficerem via.

BEN. *Nihil me oculi fefellerunt pater: ipsi sunt:
 viden?*

JAC. Oh, nunc demum illos & video & valeo fili.
obviã

Eis procedamus. BEN. *Tum frumentum secum
adferunt.*

JAC. Bene hercle factum, gaudeo. JUD. *Sed eccum
occurrentem patrem.*

JAC. Hem filii, vester reditus est mihi gratissimus:
Eoq; magis, quod non frustra vos isthuc cõspicor
Profectos. Sed ubi est frater Simeon? hem, quid
tacetis? RUB. In

Ægypto est detenus, pater. JAC. Hei misero mihi.
Quodnam ob facinus? cedo. RUB. Exploratores
nos esse dicebat

Præses: & ideo comprehensi, conjectique in car-
cerem,

De vita omnes periclitabamur. dein',
Cùm unius viri nos esse diceremus filios,
Duodecim numero: unum interiisse, minimum
Autem in Cananæa esse apud patrem: neque
Exploratores, sed bonos, bonis prognatos: nos ea
Tandem dimisit conditione, ut tantisper Simeon
Istic maneret, donec Benjaminem cerneret
Ad se adductum: neque enim aliter nostris ver-
bis fidem

Futuram. JAC. Eheu, nimio istud frumentum
constat mihi.

Cur non fame perii potius? O miseriam!
Quàm subito in luctum hoc mihi mutatum est
gaudium!

ACTUS V. SCENA I.

JACOBUS, RUBEN, JUDAS, cum reliquis
fratribus.

Ejusdem rationis.

Nemini ego plura tristitia, atq; acerba ex liberis
Unquam homini existimo esse oblata, quàm
mihi.

Josephus, quem unicè præ reliquis omnibus
Amabam, jam pridem à feris dilaniatus perit.
Simeon inclusus carceri, in Ægypto miserrimam
Agit vitam. Nunc insuper ut Benjaminem sinam
Vobiscum isthuc proficisci, idne estis auctores
mihi?

RUB. *Pater quãdo isthuc fieri quod vis, non potest:
Velis id quod possit.* JAC. Interii infelix: siccine
Me opera vestra nunc miserum sollicitarier?

JUD. *Ah, ne te discrucies oro. Quin potius ita te
compara,*

*Ut istam ex animo amoveas aegritudinem:
Quàm id loquaro, quo frustra dolor magis
Incendatur tuus. Pejore res loco haud potest
Esse, quàm in quo nunc sita est. Nã frumenti nihil
Jam nobis reliquum est. Quare sine te exoremus
pater.* (est

JAC. Quidvis malim, quàm eo carere, qui unicum
Solamen, atque præsidium senectuti meæ.

RUB. *Si certum est tibi sic facere. nihil restat, nisi
Ut & illic Simeon squalore, ac pædore carceris,
Et nos hic omnes miserè intereamus fame.*

JAC. Ah, quantis in malis versor: quantasq; solli-
citudines, Et

Et curas vestris consiliis confecistis mihi :
 Qui fratrem etiam alium vobis superstitem
 Hic esse dixistis. JUD. *Quid faceremus pater?*
Mentiri, aut fallere in tanto periculo
Minimè tutum videbatur nobis. JAC. Neque
 Mihi tutum videtur, hinc in Ægyptum procul
 Dimittere filium. JUD. *Age pater, exorari te per-*
mittito?

Ego hoc tibi fide recipio optima, me cum huc
Reducturum propediem. quod nisi fecero,
Reposcito illum à me. Nam ita me Deus amet, haud
tibi (magis velis,
Hoc concedo, etsi ei pater es, ut tu illum salvum
Quàm ego. Quapropter hoc mihi credas velim:
Quidvis faciam, atq; tolerabo potiùs, quàm te hic
sefellero.

JAC. Ah, eò me redigitis, ut quid acturus sim i-
 gnorem miser.

JUD. *Quid aliud obsecro, nisi quod suadet neces-*
sitas, (auribus

Durum, ut ajunt, telum? JAC. Hei mihi ! lupum

Teneo. RUB. *Mitte sodes, tergiversari pater:*

Quandoquidem res in eum jam devenit locū, ut
Te id facere sit necesse. JAC. Vis quidem hæc est,
 quæ adhibetur mihi.

Agite, proficiscimini. Omnis jacienda est alea.

JUD. Bene

Facis, JAC. Eamus nunc intro: ibi quæ parato opus
 Erunt ad iter, parabitur. RUB. *Age ut lubet. I præ,*
sequimur, pater.

ACTUS V. SCENA II.

JOSEPHUS, LEONIDES.

Jambici Senarij, & septenarij.

A Desdum paucis te volo Leonide. LEO. *Dictum
puta,*

Nempe ut curentur rectè hæc. JOS. Imo aliud. LEO.

Quid est

Quod nunc à me præstari hoc posset amplius?

JOS. Dicam, ausculta. Adolescentem istum tibi creditum

Fac ut cures diligenter. Scin' de quo loquor?

Hebræum istum dico, quem tibi servandum tradidi. *(mnia,*

LEO. *Scio here, benignius illi pol præbentur o-*

Quàm si domi sit sue. JOS. Ita quidem jubeo, atque postulo, nempe ne

Quid illi deesse patiare: & cùm vos saturi eritis, Ille etiam ut sit satur videatis sedulò.

Quin vinculis quoq; , ut tibi præcepi antea, nullis eum

Onerari volo. LEO. *Memini.* JOS. I nunc intro: in regiam,

Quò sum vocatus, ego hinc concedo, mox rediturus, ut arbitròr.

Jamne abiit ille, dicere hic quidvis licet?

Enimverò aut malè mens hariolatur mihi, *(ut* Aut fratres huc reversuri sunt propediem. Quod

Fiat, oro te, atq; obtestor mi Deus.

Tum ut Benjaminem præsentem præsens conspicer,

Obvi-

Obviisq; ulnis amplectar, atque exosculer:
 Quò gratius hoc tempore mihi accidere posset
 nihil.

ACTUS V. SCENA III.

LEONIDES, JOSEPHUS,
 Ejusdem generis versus.

Revertor, postquam quæ curanda erant, effecta
 sunt

Intus. Satis pol mirari nequeo: neque
 Quid dicam, aut conjectem, aut quid suspicer scio,
 Quòd de Hebræo isto juvene tã sollicitus sit meus
 Dominus: nisi istud est fortasse, quia Hebræus
 quoque

Ipse est, suum municipem nolit tractari inhumanius.

Et ob id etiam ejus fratres, quos in carcerem,
 Quia exploratores videbantur, conjecerat,
 Non solum solui continuo præcepit vinculis,
 Ac liberos dimisit: sed pro frumento pecuniam
 Quam numerarant, illis in saccis abditam
 Clam, voluit restitui omnibus, viaticum in super
 Abeuntibus benignè suppeditarier.

Porro autem cur alium istum fratrem, quẽ domi
 Sibi apud patrem superesse dicebant, ad se quoq;
 huc (regia

Venire velit, non herclè intelligo. Sed eccum è
 Procul redeuntem conspicio. Hui, tam cito!

Hic paulisper dum accedat, opperiar ante ostium.
 Jos. Celeriùs me expedivi, quandoquidem est
 quod agam domi.

Sed video pro foribus stantem Leonidem :
 Me præstolatur, ut arbitror. LEO. *Salve domine,*
 Jos. Leonide, salve, nulline advenerunt hospites,
 Rogatum frumentum? LEO. *Nulli, sed venturos*
puto

Brevi: nam in omnibus hisce vicinis regionibus
Magis grassari quotidie famem audio: cum tua
Nos interim prudentia in rerum omnium
Ubertate, atq; copia vivamus hic feliciter.

Jos. Ah, falleris Leonide, namq; hoc haud meæ
 Industriæ, sed divino ascribendum est numini:
 Unde omnia ad nos proveniunt bona: & sine
 Quo nihil humane possunt, aut valent opes.

LEO. *Antiquam herclè domine tuam pietatem*
obtines.

O fortunatam, felicemq; Ægyptum tali præside!
Sed nescio quos procul huc adventare video.

Mirum ni fratres sunt illius, quem hætenus
Apud te hæc detinuisti. Jos. Sunt? profectò sunt,
 bene

Factum, gaudeo. sed reprimam me. Leonide,
 Tu eos hîc præstolare, atque introduc, & appara
 Convivium. namque omnes hodie ut mecum
 prandeant

Volo. atque audin' fratrem ut salvum statim
 videant. LEO. *Intelligo.*

ACTUS V. SCENA IV.

RUBEN, BENJAMIN, cum reliquis octo fratribus.

LEONIDES, JOSEPHUS, SIMEON.

Ejusdem generis;

Bono

Bono animo estote fratres, res opinione melius
 Succedet arbitror. BEN. *Faxit ita Deus. neq̄s*
Ego tam periculi metu doleo, quam me patris
Nunc miseret: qui quanto desiderio mei
Teneatur scio. RUB. Idem mihi quoque dolor est
 gravis.

BEN. *Quò propius accedimus, hoc mihi animus*
horrescit magis.

RUB. Absit metus, absit animi trepidatio. Sed
 eccum, nescio

Quem ante fores præsidis stantem video, atque
 adeo, fatis

Eum si novi, dispensator ipsius (ter.

Est. accedamus ad illum, atq̄; appellemus comi-

Salve vir humanissime. LEO. *Viri, gaudeo*

Salvos vos rediisse. accedite, meque intro sequi-
mini,

RUB. Oramus audire ut prius digneris paucula.

LEO. *Placet, loquimini.* RUB. Nuper hinc digressi
 longius

Cùm aperiremus saccos, sibi

Quisque restitutam inveniebat pecuniam:

Itaque & eam nunc referimus, & aliam insuper,

Qua com meatum emamus nobis. LEON. *Nihil*
est quod de eo

Laboretis: solutionem enim à vobis factam, ratam

Habeo: atq̄; ideo Deo vestro, haud nobis bonum

Hoc acceptum referre debetis. Sed ostium

Concrepuit, & princeps, exit foras. Ego ibo in-
tro, ut

Fratrem vestrum huc producam. vos ad eum accedite. RUB. Rursum adsumus

Domine, ut præcepisti nobis. Jos. Bene hercule Fecistis, surgite, ac mittite timorem, si boni Estis, nihil vobis hic metuendum est mali.

Nos enim qui constituti in imperio sumus, Non injuria quemquam afficere, ac nostros ab infidiis.

Tueri, ac defendere decet. Sed quid, quod vos rogem? (hi?

Vivitne pater vester de quo nuper dicebatis mi- RUB. Vivit Domine, atq; valet: & hæc ille munera, Pro beneficio in nos collato, tibi mittit senex:

Oratq; ut boni consulere, & candidum Donantis animum, non rerum vilitatem

Aspicere digneris. Jos. Habeo gratiam.

Non sunt contemnenda è longinquo missa mu- nera. RUB. est

Sed estne hic vester ille minimus natu frater?

Domine. Jos. Fili, Deus tibi omnia optata ad- ferat.

Sed est quod agam intus, vos hic tantisper mo- ramini.

Jam jam revertar. LEO. *Ecce vobis fratrem.* RUB.

Eho, optimè (bens?

Hercule factum. Hem frater quàm te video lu-

SIM. *Ego quoq; salvos vos rediisse gaudeo*

Fratres, tum ob id profecto multo maxime,

Quod Benjaminè etiam vos adduxisse conspicio.

Jos. A fletu temperare non poteram diutius:

Atque ideo intro me recipiebam, ne quis la-
chrymas

Ex oculis erumpentes cerneret mihi.

Nunc fletu represso, rursus prodeò, Leonide,

Convivium appara. vos intro me viri

Sequimini. lætum, atque hilarem hunc sume-
mus diem.

ACTUS V. SCENA V.

JOSEPHUS, LEONIDES, JUDAS, RUBEN,
cum reliquis fratribus.

Ejusdem generis versus.

PRobè, ut arbitror, nunc saturati sunt, accom-
moda

Aurem Leonide. LEO. *Hem præstò sum domine.*

JOS. Ingressus, ad

Summum usque faccos illorum imple frumen-
to: atque item

Ut nuper in ore sacci cuique pecuniam

Suam reponito: tum autem in minimi, præter
precium,

Quod numeravit, schyphum hunc meum aure-
um. LEO. *Quid ita fodes*

Domine? JOS. Non est opus prolato: quod tua
Nihil refert, desiste percontarier.

Tu modò quod præcipio, fac cures sedulò.

Scies fortasse postea. LEO. *Fiet.* JUD. *Corpusculo*
Jam indultum est satis: agite, surgamus, atque
principi

Agamus gratias fratres. RUB. Rectè mones.

JUD. *Pro isthoc tuo in nos beneficio illustrissime*

Prin-

Princeps. ingentes agimus gratias. JOS. Bene
Facitis, cùm gratos vos, officiiq; memores
Præbetis. Ite nunc intro, ibi frumentum & alia
quibus

Vobis ad iter erit opus, suppeditabuntur omnia.
Nunquam quicquam jam diu quod magis vel-
lem mihi

Evenire, evenit, quàm quòd huc fratres meos
Ad me omnes convenisse vidi. Tum autem quòd
patrem (dio

Etiamnum superesse ex illis intellexi: quem gau-
jam delibutum reddam, ubi me & vivere, &

Ad dignitatem maximam cognoverit

Hic esse evectum. Nunc gratias Deo

Ago, tempus mihi dari, quo fratribus

Ostendam nihilo minus amicum me esse eis,
quàm olim fui.

Nam quanquam, meritò cur illis succenseam,

Causam habeo: tamen clementiæ, atq; pristinæ
Meæ facilitatis me esse memorem decet:

Satis jam hercle, satis durus frater fui.

Revocatis scrupulum modò injiciam, dein'

Continuò quis sim, palam aperiam: animum-
que eis

Voluptate, atque ingenti explebo gaudio.

Sed video redeuntem Leonidem, celare eum

Hanc rem etiam nunc volo. LEO. *Domine cu-
rata sunt*

Quæ jussisti omnia. JOS. Quid ais? abierunt. LEO.

Porta eos

Vix arbitror jam egressos. Jos. Agedum pro-
tinus (acriter

Cum dromone insequere illos, atque objurgatos
Retrahe huc ad me: pro maximo beneficio

Qui maximum damnum, malumque dedere mi-
hi, aureo

Meo scypho clam ablato. LEO. *Faciam herculè
sedulo:*

Et si cur id (feri) velis: non intelligo. Jos. Tace,
Atque propera. Quantam illis sollicitudinem,
Quantum incutiam metum! sed non torquebo
eos diu:

Neque possem si velim: adeo animus nunc læti-
tia gestit mihi. (utile,

Tamen in timore ut sint aliquantisper, erit illis
Sed longum esse me hic illos expectare, dum
Reducantur: concedam intro, dein' rursum exeo.

ACTUS V. SCENA VI.

JUDAS, LEONIDES, BENJAMIN, JOSEPHUS,
cum reliquis fratribus.

*Jambici senarij, & septenarij, admistis aliquot
octonarijs.*

DEo herculè magna nobis habenda est gratia,
Cum hac nobis fratres evenerunt ex sententia.

LEO. Vah, quò properatis perfidi. JUD. *Ab, quid
istud est mali?*

LEO. Itane fieri oportet? resistite hem, resistite
Inquam, atque reddite quod surripuistis nobis.

JUD. *Neque*

Vobis neq; cuiquam alij eripuimus quicquam,

Vir

*Vir humanissime. per scrutare, si lubet
Tuo arbitrato: nam alieni penes nos invenies
nihil.*

LEO. Scelestus, quàm benignè, ut ne quid ablatum esse existimem.

BEN. O miseriam! quidnam vobis est ereptum? aut quid à nobis (pudens?

Est commissum obsecro? LEO. Vah, percontaris im-
Res ipsa loquitur. principis aureum scyphum
Digressuri, clam in saccis vestris abditum,
Abstulistis. O scelus indignissimum!

JUD. Haud cadit in nos tanti facinoris suspicio: nã
Quanta hæc nostra est paupertas, attamen hoc
curavimus

Unum hæctenus, ut nobis esset fides. Age,
Aperiemus saccos, siquidem in eis reconditum
Scyphum dicis. LEO. Dico hercle: & verum, an
falsum dixerim (bet.

Jam apparebit. JUD. Scrutare, atq; inquire ut lu-
Si quis nostrum in eo fuerit deprehensus crimine,
Non causam dicimus, quin mortem, quam est me-
ritus, ferat:

Nosque omnes servos efficite vobis. LEO. Faciam
periculum.

Ubi nunc sunt magnifica vestra verba perfidi?
Ecce scyphum in sacco hujus repertum. O au-
dacious! (ciis

O scelus animadvertendum! siccine pro benefi-
Nobis refertis gratiam? BEN. Eben me miserri-
mum! hunc sine in

*Meo sacco scyphum reperirier, quem ego neq;
Oculis conspexi, neque manibus contrectavi un-
quam!* LEO. Prô Deum

Atque hominum fidem! in ipso deprehensus cri-
mine, (tiam!

Inficiaris factum, scelus? O ingentem confiden-
Num cogitat quid dicat? nû culpæ pudet? at satis
Superq; hic cessatû est: ad principem reverso est
Opus: ille vos, uti meruistis, exercebit sacrilegos.

BEN. *Vae nobis in felicibus.* Jos. Reviso quàm
Mox huc retrahantur. Sed eccos. BEN. *Totus
torpeo*

Miser, & vix me commoveo præ formidine.

Jos. Hem pessimi, itane vos facere decet. JUD. *ah
pudet,*

Neq; quid agam, neq; quid respondeam scio.

Jos. Eho tacetis? JUD. *Quid dicemus miseri? ser-
vi tui*

*Omnes sumus Domine: proin' ut commodum fiet
Ita de nobis statuas licet.* Jos. Neque faciam, neq;
Istud satis pié me facere posse existimo.

Sed is, penes quem inventus est scyphus, mihi
Per omnem vitam ut sit servus volo:

Vos missos facio. JUD. *Domine, audi obsecro pau-
cis. Ego hunc*

*Puerum in tutelam, atq; meam fidem recepi,
Eumque me domum reducturum pollicitus sum
patri,*

*Cùm is nullis induci posset rationibus,
Ut huc ipsum dimitteret; neq; nos sine*

*Eo ad te ullo modo redire auderemus. Itaq̄,
Quod vis supplicium, atq̄, adeo mortem pati
Malim, quàm ut, illo hic detento, domum rever-*

*sus,
Animi mœrore, atq̄, egritudine contabescere
Miserum videam patrem: tristemq̄, interitum ei
Mea adferam perfidia. Quapropter tibi
Nunc me totum trado, utere ut lubet, nihil
Detrecto, ne mortem quidem: huic modò tua
Pace ad patrem liceat redire suum. Jos. Concedite
Vos intro: est quod cum illis agam secretius.*

*Deum immortalem! non me contineo amplius.
Jamne erumpere hoc mihi gaudium, jamne ex-*

*clamare
Licet? Enimvero diutius tacere
Jam nequeo: nam cogit me amor, atque miseri-*

*cordia, ut,
Quod hætenus vos celandum putavi, proloquar.
Ego sum Josephus, frater vester: dicite
Sodes, vivitne pater meus? meus pater
Jacobus vivit? Oh, respirate, ac bono
Estote animo fratres. Teneone te mi Benjamin?
Mi germane? quem ut viderem, exoptavi hæ-*

*tenus,
Oh, surgite sodes, atque animum recipite ob-*

*secro.
Jud. Væ nobis, qui tantum perpetravimus scelus.
Jos. Divino id accidisse consilio arbitror,
Ut hic apud me egestati vestræ paratam opem,
Et præsidium haberetis. Ah, ut nunc etiam timent*

Miseri! confidite inquam: idem mihi animus est
Erga vos, atque olim fuit. Eho, accede frater
Benjamin:

Accedite reliqui, ut vos amplector lubens? Jud.
Peccavimus.

*Frater: dignique sumus, quos supplicio affligas
gravissimo.*

Jos. Neque vos affligo, neque id me facere fas
existimo.

Quin vos amo, ac propterea vestra mihi curæ est
salus.

Jud. *Ita promerentes nos ames velim, dum vivas
frater, ut*

*Nos hoc delictum admisisse in nos, id nobis doleat
Vehementer, & nos nostræ impietatis pudet.*

*Nunc te obsecramus, ut quanto tuus animus est
Innocentior, ad ignoscendum tanto sit proclivior.*

Jos. Jamdudum ipsa res induxit vos in gratiam.

BEN. *Hoc tunc*

*Est esse fratrem? ô mi Joseph, ô mi germane, haud
ausim in os*

*Te coràm laudare amplius: ne assentandi causa
magis*

Id, quam quod habeam gratum, me facere putes.

Jos. Valeant istæ, nunc ad patrem recta rever-
timini via,

Eique me vivere, & ad honorem maximum hîc
Divina munificentia sublatum dicite.

Et quia quinque etiam nunc restant anni, qui-
bus,

Hæc

Hæc præfens grassari non desinet fames,
 Me cupere, ut cum omni familia, & stirpe uni-
 versa, protinus

Huc ad me commigret. Quæ possideo me ei
 Impartiturum, & vobiscum communicaturum
 omnia.

BEN. *O fratrem humanissimum! Deus me oderit,
 Nisi magis te quàm hos oculos amo meos.*

JUD. *Agite, quid cunctamur? properemus, ut pa-
 tri*

*Hoc tam admirandum nunciemus gaudium. Jos.
 Valet*

Fratres, OM. FRA. *Vale frater charissime.*

ACTUS V. SCENA VII.

RUBEN, BENJAMIN, Judas, cum reliquis
 fratribus.

Ejusdem rationis.

Quàm exoptatos, gratosq; nos venturos creditis
 Patri, qui tantum, tamq; inexpectatum ap-
 portamus bonum!

BEN. *Lacrymabit, sat scio, præ gaudio. JUD. Deū
 Immortalem! næ nos hominū qui vivunt sumus
 Fortunatissimi, tam clementi, ac pio*

*Fratre? in quem animo tam iniquo quondam
 fuimus, &*

*Quem tam indignis, tamque miseris tractavi-
 mus modis?*

*Si nos multum diuque cruciatos, morte atrocis-
 sima.*

Trucidari iussisset, nōne dignū nostris sceleribus
Retulisset præmium? Nunc contrā bone Deus,
Qua facilitate, qua in nos est usus clementia?

Atq; adē magnā iniecit nobis cōmoditate sua,
Atq; sapientia curam, qua nos terreret ad tēpus:
Ut postea majori omnes fruermur gaudio. hic-
cine

Obsecro non amandus? hiccine non gestandus in
sinu? RUB. O

*Inauditum exemplum benignitatis! O nunquam
satis*

Laudandam humanitatem! JUD. Nihil herculē
novi

Fecit fratres: qualis quondam fuit puer,
Talem & nunc sese præstitit nobis. Profectō di-
gnus est

Illis, ad quos euectus est, honoribus.

RUB. *Reminiscimini obsecro somnium, ipse quod
puer*

*Olim narrabat nobis: quod iniquissimis
Quidē animis tum ferebamus.* JUD. Frater, scio

Quid dicas & memini probè. De mergite
Iplius, quem nostri venerabantur supplices.

RUB. *Ist huc ipsum: Quod illi antè in somnis Deus
fore*

*Denunciavit, id nunc contigit: prostrati humi
Eum odoravimus omnes.* JUD. O prodigium! Sed
tempus est

Ut pergamus, nam longa est via. BEN. *Agedum
ut lubet,*

ACTUS V. SCENA VIII.

JACOBUS, JUDAS, RUBEN, cum reliquis
fratribus.

Ejusdem generis versus.

SI mihi secundæ res essent de filiis,
Jamdudum scio rediissent. Sed vereor miser
Ne omnes in Ægypto sint detenti. Multæ mihi
Occurrunt suspiciones, quæ exaugent metum:
Et quæ me tranquillo animo esse haud sinunt.

Primùm simulac eò

Venissent, exploratores habiti, in carcerem
Conjecti sunt miseri: unde liberati postea
Ea sunt conditione, ut se reversuros promitterent
Una cum Benjamine: idq; adeò non nisi obside
Relicto Simeone. Dein' abituris pecunia
In saccis clanculum reponitur, qua gratia? nisi
Ut crimen furti intentent innocentibus:

Omnesque simul aut morte multent, aut infer-
vitutem

Sibi asserant. O me miserum senem! Deum mi-
hi satis

Scio fuisse iratum, qui illis auscultaverim:

Qui non inedia perierim potius. Nunc tandem
sentio

Indignis me circumventum, atque deceptum
modis.

Eheu, nullus me vivit infelicior: neque

Quemquam esse credo usquam, cui omnes bonæ
felicitates

Magis adversæ sient. Itaque vitæ jampridem me
piget

Meæ: nihilque malo, quàm his defungi calami-
tatibus,

Quæ eò me redigunt, ut mortem vita potiore
existimem.

RUB. *Abs quovis homine, cum est opus, beneficium
Accipere gaudeas: sed enim verò id demum juvat,
Si quem offendisti, is immemor injuriæ,
Gratificari studet. Atq; eo ingenio, eaq; indole
Fratrem nostrum Josephum præditum esse inve-
nimus:*

*Cum alioqui talium hominum magna ubique sit
penuria.*

JUD. *Est ut dicis, & ob id nos felicissimos
Esse puto, quibus tam pius & clemens frater con-
tigit.*

JAC. Sed nescio quæ spes subitò suggeritur mihi:
brevis

Hic adfuturos filios. Quod ut fiat

Te oro atque obtestor mi Deus. RUB. *Tum hoc
maximum*

*Nobis evenisse bonum gaudeo, quòd apud
Illum egestati nostræ sit paratum profugium.*

JUD. *Vetus est dictum: dulcis comes pro vehi-
culo est:*

*At ego præ gaudio nullam herclè sentio lassitudi-
nem.*

*Cum tamen iter, quod à nobis confectum est, sit
longissimum.*

*Sed, nisi parum mihi prospiciunt oculi, patrem
Pro foribus stantem conspicio.* RUB. Eho, certè is
est: nihil

Te fallit prospectus. JAC. Sed quosnam eos dicam
esse qui

Huc procul accedunt? Filios esse arbitror:
Ita animus insolito mihi nunc hilarescit gaudio,
Atq; adeò ii sunt ipsi. quis me fortunatior?
Oh, procurram illis obviam, & in amplexum
proruan.

JUD. *Eccum occurrentem.* JAC. Hem filii, salvos
vos gaudeo,

Atque incolumes rediisse. O filii Benjamin,
O Simeon, charissima mihi pignora, ut vos aspi-
cio lubens?

RUB. *O omnium qui vivunt hominum homo ho-
noratissime!*

Nam à Deo sine controversia diligeris

Pater. JAC. Credo filii, is vos mihi salvos sua
Restituit clementia. JUD. *At alium insuper tibi*
nuncium

Adferimus, cujus maximè te participè fieri cupis.

JAC. Quid, etiamnè ampliùs? RUB. *Verò ampliùs.*
JAC. Quid obsecro?

JUD. *Incredibile est pater, quantam adventu no-
stro tibi*

Voluptatem, quantum apportemus gaudium.

JAC. Quid filii? audire gestio. RUB. *Omnem ex
animo metum,*

*Omnem curam, atq; omnem nunc amove aegritu-
dinem.*

JAC.

JAC. Ah, enecatis: quin rem potiùs ipsã dicite, ac
Mittite fodes ambages. JUD. *Agedum, mittimus,
Josephum filium tuum tibi nunciamus vivere.*

JAC. Quid ais Juda? num ludis tu nunc me? JUD.
Egone te pater,

Quamobrem? JAC. Nescio fili: quia quò im-
pensiùs

Hoc esse cupio verum, eo vereor magis,
Ne vanum sit quod narras. Sed quid, filius
Meus Josephus vivit, quem dilaniatum à feris
Ego credidi hætenus? RUB. *Vivit pater.* JAC.
Incredibilia

Mihi videntur, quæ commemoratis filii.

JUD. *Atqui verissima. Nec solùm vivit, at am-
plissimis*

*Insuper honoribus ornatus, rerum potitur in Æ-
gypto.*

JAC. Quid audio? voluptatem magnam nuncia-
tis. At

Cavete ne falsam studeatis inire gratiam,
Neu me frustra in lætitiã conjiciatis. RUB. *Ob
pater,*

Ne dubita, certa res est. Nunc adeò tibi

Per nos is nunciari jubet, istuc sine

Ulla ut venias mora, quæcumq; possidet,

Se tecum, & cum nobis cõmunicaturum omnibus.

JAC. O Admirabilem divini numinis clementiã!
Nihil in vita unquam mihi renunciatum est
gratius.

Atq; ita me Deus amet, ut ego nunc non tã mea,
Quàm

Quàm illius causa gaudeo:
 Quem honore quovis judico dignissimum.
 Sed eamus fodes intro, & ad iter nos paremus
 protinus,
 Cupio illum jam videre, cupio colloqui:
 Atque adeo in complexu ejus dulce mihi erit
 emori.

JUD. *Age pater, ut lubet: in nobis nihil est moræ.*

JAC. *Faxit Deus ut nobis hoc perpetuum sit gaudium.*

PERORATIO.

Senarii & septenarii jambici.

*Spectatores, facta, & transacta jam sunt omnia,
 Nondum tamen vobis surgendum, nondum ab-
 eundum censeo,*

Nisi quæ in mandatis habeo, enarravero prius.

Gymnasiarchus, nostri choragus ludi cœmici,

Ingentes vobis omnibus agit gratias,

Quòd absq̄ strepitu, ac magno cum silentio

Suos hodie spectastis ludos scenicos.

Quòd veluti multò illi fuit gratissimum,

Ita non mediocre calcar addet, ad alias

Itidem conscribendas comœdias: quando

Suam vobis non displicere conspicit

Industriam. Nunc ne profanam, aut ludicram

Quis se vidisse fabulam putet, agite dum,

Advertite animos, atq̄ aures arrigite sedulò.

Josephus hic probitate, ac vitæ sanctimonia

Ado.

*Adolescens laudatissimus, sed fratribus
Invisus tamen, Aegyptijsq; mercatoribus
Argenteis triginta venditus, quid obsecro
Nobis aliud ante oculos proponit, nisi
Christum salutis nostrae assertorem, pecunia
Eadem quoque prodendum, ab omni culpa, &
crimine*

*Alienum, atq; immunem planissimè? At nihil
Fraus, nihil dolus, nihil valet calumnia:*

*Quod apertè per Josephum nobis mysticæ
Sacraeq; adumbrant literæ. quem cum invidentiâ
Odiumq; fratrum extinctum, ac perditum vole-
bat, ad*

*Honores subito emerfit maximos. Hac serio
Quisquis secum perpenderit, nunquam improbis
Malorum hominum terrebitur conatibus:*

*Quos facilè evadet, divina adjutus ope. Sed satis
Jam vos moratus sum diu: Valete, & plaudite.*

F I N I S.

